
Lavize
#1(48)
L'AVIZE

– REDAKTORES VĒSTULE –

cīņā pret rudens nogurumu uzvar - rudens

Rudens sākums mums nes dikti daudz labā, bet ar visu labo nāk arī sliktais. Lai vai kurā klasē vai skolotāju grupā iederies, domāju, ka mēs visi gribam tikt vaļā no rudens smagās dvešas. Darāmie darbi neviļus sakrājas neskaitāmās kaudzītēs un, kad beidzot tiec ar darbiem galā, ir sakrājušies vēl simts citi. Bet, mīļais *L'avīzes* lasītāj, nebēdā! Tu savās sāpēs neesi viens.

Motivē sevi ar pēdējiem saules stariem, labiem *L'avīzes* vārdiem un domu, ka drīz sagaidīsi pelnītos svētkus! Prokrastinācija kādu dienu zudīs. Tu beidzot izlasīsi to vienu grāmatu, kura jau gadu stāv pie gultas, Tu beidzot uzrakstīsi savu ZPD, Tu beidzot izdarīsi mājasdarbus visai nedēļai uz priekšu, un viss būs labi.

Lasi (un ne tikai avīzi), dzer daudz tējas (iesaku "*Herbitum*") un tiec tam rudens depresijas vilnim pāri. Atceries – saies!

Lai smaidīgi!

L'avīzes komanda :)

Amelija Patmalniece

– AKTUĀLAIS LAVĪZES IELĀ –

Redaktores vēstule.....2
Aktuālais Lavīzes ielā.....3

ĀVĢ SIENAS ČUKST

Starptautisko olimpiāžu laureātu un Ata Kronvalda balvas pasniegšanas ceremonija.....5
Kā izdzīvot RĀVĢ?.....6
Intervijas ar *ex*-redaktoriem.....8
Intervija ar bijušo skolas direktori Ināru Gaili.....14
Intervija ar bioloģijas skolotāju Rihardu Elmāru Vanku-Treifeldu.....17

ZVANS AR MĒLI

Dzejas dienas 2026.....20
Skaistākās pastaigu vietas rudenī.....22
Dzīvnieku gatavošanās ziemai.....23
Intervija ar Kirilu Ēci.....24
Saeimas vēlēšanas.....26
Signālvēlēšanas.....27
Valsts svētki.....28

MĒĢINĀJUMI IZGARŠOT DZĪVI

Radošais stūrītis.....32
Horoskopi.....34
L'avīzes komandas filmu ieteikumi.....36
L'avīzes komandas mūzikas albumu ieteikumi.....37
Lietas, kas trigerē.....39

EIFORIJAS SĪRUPĀ

Iegrožots pazemē.....41
Rudens krāšņais.....42
Nebrīvē.....43
Rituma vērotājs.....44
16.10.2026.....45
***.....46
12. e klases radošā čakra beidzot ir atvērusies.....47

PUSDIENU STARPBRĪDIS

Krustvārdu mīklas.....52
Sudoku.....54
Nonogramma.....55
Kriptogramma.....56
Atslēgas.....57
Spotify playliste.....58

Seko *L'avīzei*

Instagram: @lavizesavize

Spotify: @laviize

AUTORI

Amēlija Patmalniece 12.e (Redaktore)
Renārs Spriņģis 12.b
Jana Kote 11.c
Laima Balcere 12.b
Katrīna Grīnfilde 12.b
Kate Ērika Alberta 12.c
Katrīna Puriņa 11.b
Tīna Pečule 10.c
Ingrīda Ignatova 11.e
Sanija Račko 12.b
Edvards Levinsons 11.e
Irma Lilija Feldmane 10.d
Nora Bredovska 8.a
Kārlis Kopštāls 12.b
Olīvija Siperkovska 8.b
Daniils Burhoveckis 8.b
Alise Artihoviča 11.e
Madara Mičule 10.c
Nora Dlohi 8.d
Aizgoze
Rābele
Loze
Alīze
Lūcija
Ķēms
Dagnija Ivanovska (konsultante)

MĀKSLINIECISKAIS NOFORMĒJUMS

ILUSTRATORI:

Ingrīda Ignatova 11.c (priekšējais vāks)
Laima Balcere 12.b (aizmugurējais vāks, 23., 24., 42., 43., 52., 56. lpp.)
Katrīna Grīnfilde 12.b (45., 46., 47. lpp.)
Katrīna Puriņa 11.b (4., 19., 21., 31., 40., 41., 51., 53., 59. lpp.)
Olīvija Siperkovska 8.b (25., 44., 55., 58., lpp.)
Valērija Zavgorodnija 10.e (6., 39. lpp.)
Iekļautās fotogrāfijas no personīgā un skolas arhīva.

MAKETĒTĀJI:

Ernests Zdanovskis 11.a
Renārs Spriņģis 12.b

Raksti *L'avīzei:*

E-pasts: laviziteavizite1@gmail.com

RĀVĪ
SIENAS
ČUKST
Zemeluskj
uperacijup!

2025./2026. m.g. starptautisko mācību priekšmetu olimpiāžu laureātu sveikšanas un Ata Kronvalda balvas pasniegšanas ceremonija

1943. gadā Abrahams Maslovs nāca klajā ar psiholoģijas teoriju, kurā cilvēka vajadzības izkārtojas hierarhijas piramīdā. Tās augšgalā atrodas *pašīstenošanās*: individualitāte, personīgā potenciāla īstenošana, pašattīstība. Droši saku, ka šogad varam lepoties. Gan atsevišķi, gan arī kopā esam iekarojuši šīs piramīdas virsotni, kas ir ticis novērtēts arī ārpus mūsu skolas sienām.

27. oktobrī Rīgas pilī Latvijas Republikas prezidenta Edgara Rinkēviča virsvadībā tika godināti šie sasniegumi. Vispirms sveica 2025./2026. mācību gada starptautisko mācību priekšmetu olimpiāžu un konkursu laureātus. 2026. gadā Latvijas skolēni guvuši augstus panākumus septiņās pasaules mēroga mācību priekšmetu olimpiādēs, 26 skolēni kopumā izcīnījuši 28 apbalvojumus.

Kā izcilākais sasniegums atzīmējams mūsu skolas nu jau 12.b klases skolnieka Renāra Spriņģa zelta medaļa Starptautiskajā Ģeogrāfijas olimpiādē, kas norisinājās šī gada augustā Turcijā, Stambulā. Par nezūdošo atbalstu un sagatavošanu, bez kā šāds panākums nebūtu bijis iespējams, jāpateicas Rīgas Āgenskalna Valsts ģimnāzijas ģeogrāfijas skolotājiem Santai Miksonei-Tukišai un Tomam Krūmiņam, kā arī Latvijas izlases vadītājam Moricam Robertam Mūrniekam.

Valsts prezidents ceremoniju turpināja ar Ata Kronvalda balvas laureātu apbalvošanu. Balvu piešķir katru gadu skolotājiem, zinātniekiem, speciālistiem. Īpašs prieks un lepnums par mūsu ķīmijas skolotāju Silviju Skrindu, kura saņēma atzinību par ievērojamu ieguldījumu talantīgo skolēnu izglītošanā un zinātniski pētnieciskās darbības vadīšanā.

Pasākuma noslēgumā tika izziņoti 2026. gada Latvijas skolu reitinga darbā ar talantīgiem skolēniem rezultāti, kurā vērtēti audzēkņu panākumi 2025./2026. mācību gadā rīkotajās valsts mācību priekšmetu olimpiādēs, valsts atklātajās olimpiādēs un skolēnu zinātniski pētniecisko darbu konferencēs. Lai gan, kā jau ierasts, Rīgas Valsts 1. ģimnāzija ierindojās līderpozīcijā, Rīgas Āgenskalna Valsts ģimnāzija no pagājušā gada 5. vietas ir pacēlusies uz 2. vietu, iegūstot prestižo ceļojošo balvu "Mazā Pūce". Varam lepoties ar mūsu sasniegumu, kurā katrs ir devis savu ieguldījumu!

Valsts prezidents pauda: "Lai gan šī ceremonija, gan viss nākamais mēnesis mums visiem ir

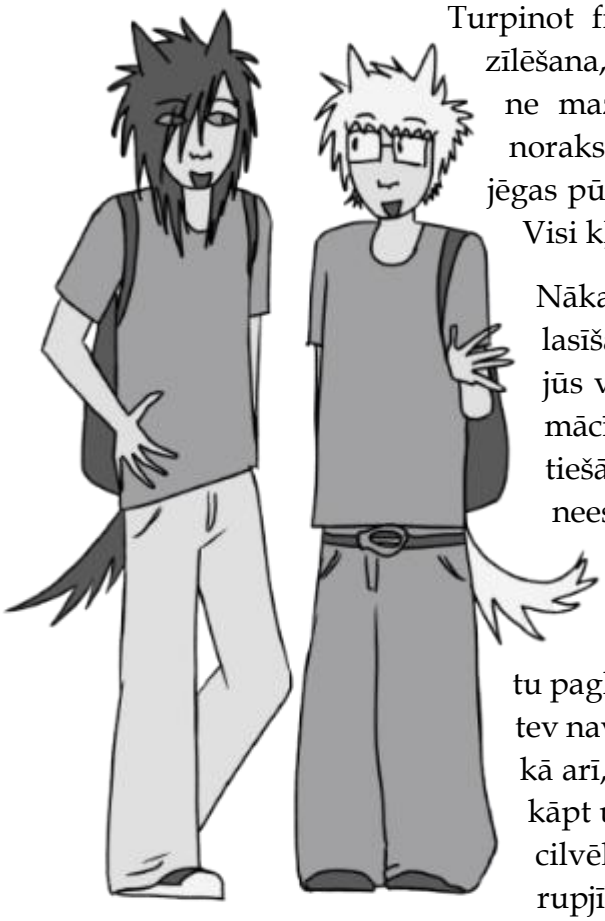
uzmundrinājums un arī pozitīva enerģija tālākam nākamajam mūsu valsts gadam, nākamajam mūsu darba gadam!" Un gluži kā A. Maslovs reiz teicis: "Par ko cilvēks var kļūt, par to tam arī jākļūst," mēs turpinām šo nebeidzamo ceļu sevis pašīstenošanā.

/Renārs Spriņģis 12.b/

Kā izdzīvot RĀVĢ?

Ir pienācis novembris, kas nozīmē, ka visi esam izdzīvojuši jau veselus 2 mēnešus šajā mācību gadā! Urā, cepums tev! Tomēr izdzīvot skolu vēl 7 mēnešus neizklausās nemaz tik viegli, vai ne? Dažreiz pat šķiet, ka vajadzētu ceļvedi ar ieteikumiem, no kā jāizvairās vai kādas maģijas un afirmācijas ir jāizmanto, lai iekarotu pārbaudes darbu dieva sirdi. Fantastiskā kārtā iepriekšējie divpadsmitie, pirms došanās plašajās dzīves gaitās, ir pavisam anonīmi atklājuši savus noslēpumus un veidus, kā viņiem izdevās izdzīvot 12 gadus skolā un RĀVĢ.

Kāds "kojinieks" jeb "dienestviesnīcnieks" stāsta tā: "Trešo gadu jau mācos RĀVĢ…pa šo laiku esmu redzējis gan spožo, gan pavisam ne tik spožo pusi :(. Dzīvoju kojās, un piedzīvojumu netrūkst - te kaut kas lūzt, tur plīst, vēl kaut kas krīt vai pat aizdegas…fonā kāds bļaustās, kāds dzied - īsta dzīves simfonija. Prieka mirkļus sagādāja arī slepenās dārzkopības aktivitātes…kartupeļu un sīpolu stādīšana skolas puķu podos, kā arī vēl šis tas, par ko, cienot sevi un citus, labāk palikšu kluss. Ja mācies fizmatos, sadraudzējies ar A. Mihno kungu, un dzīve kļūs vismaz divreiz vienkāršāka, tici man." Ļoti intriģējošs cilvēks, kam izklausās jautri pavadīts laiks skolā.

Turpinot fizmatu tēmu, kāds ar vēsu prātu, kuram labi padodas zīlēšana, atzīst: "Pie Mihno (gan jau arī pie citiem skolotājiem), ja nav ne mazākās saprašanas par to, kas notiek, vislabāk visu ātri norakstīt no tāfeles, pēc tam mājās var sēdēt un zīlēt. Dažkārt nav jēgas pūlēties vaiga sviedros, piemēram, vācu valodas mājasdarbā. Visi kļūdās."

Nākamais ieteikums pēc skata var šķist pagarš, taču noteikti lasīšanas vērts, jo patiesi atklāj dažādus noslēpumus, par kuriem jūs varbūt pat neiedomājāties. "Pēc iespējas ātrāk saproti, kuri mācību priekšmeti tev ir svarīgi, stājoties augstskolā, tiem tiešām mācies, cik vari, pārējos tikai tik, lai būtu sekmīgi. Tu neesi pārcilvēks, tu nevari būt izcilnieks visur. Nebaidies strīdēties ar skolotājiem, kamēr vien tu to dari cieņpilni un ar reāliem argumentiem. Skolotājs arī ir tikai cilvēks, viņš arī var kļūdīties, varbūt tev ir taisnība. Tādā gadījumā tu paglāb visu klasi no nepareizas informācijas uzņemšanas, un, ja tev nav taisnība, tad pareizo atbildi tu pēc strīda nevarēsi aizmirst, kā arī, ja skolotājs ir klaji rupjš pret tevi, tu nevari viņam ļaut sev kāpt uz galvas. Kā jau teicu, skolotājs ir tikai un vienīgi tāds pats cilvēks kā tu. Galvenais šajos strīdos tiešām izvairīties no rupjībām, jo, līdzko tu sāc izmantot necenzētu leksiku vai

pārspīlētu balss toni, tu vairs netiec uztverts nopietni un tavi argumenti ir norakstīti. Un pats galvenais - neļauj skolai sevi pārņemt. Pārliecinies, ka tev ir hobiji un draugi ārpus tās! Pirmkārt, skola nav mūžīga, un, lai arī kādu "statusu" tu nebūtu izcīnījis vidusskolā, tas nenāks tev līdzi, to pabeidzot, un, otrkārt, tu arī vidusskolas laikā kļūsi par tukšu čaulu cilvēka formā, ja tava dzīve centrēsies tikai ap skolu."

Ir arī cilvēki, kas ir sapratuši, ka atzīmes nav galvenais dzīvē un miegam arī ir jāvelta kāds brīdis 💔: "Ar laiku mājasdarbi vairs nav vajadzīgi, un pārbaudes darbiem jāgatavojas ne iepriekšējā vakarā, bet vēl vienu vakaru pirms tā. Tad pietiek laika visam un ir normālas atzīmes (#saies)."

"Godīgi sakot, es tikai 12. klasē sapratu, ka visas atzīmes un ieskaites līdz šim gadam principā neko neietekmē, bet tagad, kad esmu jau pavisam izdegusi, nav izvēles - katrai atzīmei ir svars. Es gandrīz katru dienu saku brālim un māsai, kuri mācās 9. un 7. klasē, ka nevajag uztraukties par to atzīmi, sevišķi par % darbu. Protams, jāmācās, jādara mājasdarbi, jānoturas uz viļņa, bet jāprioritizē miegs!"

Vērtīgs ieteikums: "Izdzēs e-klasi!! Ej tikai caur *chrome*. Mazāk stresa, tas attālina skolu no personīgās dzīves. Neheito, neļauj negatīvām emocijām ietekmēt tavu garstāvokli, lasi grāmatas garlaicīgās stundās, nevis skaties telefonā! Novērtē, ka ģimnāzija tiešām ir burbulis, pat ja daudzi priekšmeti ir garlaicīgi, jo tavas prasmes, zināšanas un spriestspēja būs daudz augstāka nekā tad, ja mācītos citās skolās. Izglītība ir milzīga vērtība, pat ja skolas sistēma ir sačakarēta. Mācies to, kas tev patīk, nevis "izvēlies karjeru 9.klasē", kā to saka daudzi skolotāji. Ej mini pastaigās starpbrīžos, daba, svaigais gaiss ir ļoti svarīgi."

Turpinājumā, runājot par karjeru jeb savu sapņu novirzienu, ir ienākuši arī specifiski ieteikumi par novirzieniem!

Visticamāk, ka ikkatrs bioķīmiķu skolēns spēs piekrist šim: "Nekad nekavē bioloģiju pie Strazdas, viņa tev to pieminēs katru reizi!"; "Neņem Strazdas pārmetumus tik nopietni!"; "NEIZBESĪJIET STRAZDU! Un neapbēdiniet Skrindu!" Un nobeigumā pats, pats svarīgākais: "NEPARKO NEIZLAID STRAZDAS PRAKTIKUMUS", jo praktikumi ir svēta lieta.

Ekonomistu dzīve varētu likties daudz mierīgāka, jo nav nekādu praktikumu, bet kurš lai zina - varbūt mierīga dzīve ekonomistos ir tikai ilūzija. Vienīgais ieteikums ir: "Vajag lielu apņemšanos un gribasspēku, it īpaši ar SMU (skolēnu mācību uzņēmums)."

Kādam no literātiem ir ambiciozi un lieliski paņēmieni, kā izdzīvot, iespējams, par zemu novērtēto literātu novirzienu: "Literātos jātur galva augstu un jāinteresējas par kultūras norisēm, citādāk gan paralēlklases, gan skolotāji iedzīs zemē ar nicināšanu. Un neaizmirstiet par matemātiku: jūs esat tikpat gudri kā visi pārējie skolā, vienkārši ar mazāk stundām. Uzstājiet skolotājiem, ka vēlaties mācīties matemātiku, tad eksāmenu noliksiet vēsā mierā."

Bonusā ir pārsteigums no sena 12.3 klases absolventa, kurš tagad mācās RSU: "Samierinies ar to, ka tava bērnība beidzās, kad iestājies RĀVĢ. Piekrītu, ka, jā, būs jāiegulda vairāk darba, nebūs tik daudz brīvā laika, kā draugiem, kas iet parastās skolās, bet vismaz spēsi mācīties vidē, kur lielākā daļa ir ieinteresēta mācīties, klasesbiedri tevi respektē un neizsmej par to, ka vēlies mācīties. Ir labāk

iemācīties, kā tikt galā ar slodzi tagad, nekā universitātes laikā, jo tā mājasdarbu kaudze, kas tiek uzdota RĀVĢ, nobāl, stāvot blakus medicīnas studijām."

Protams, šeit mācīties var šķist nogurdinoši un brīžiem arī bezcerīgi. Bet vienmēr atceries, ka katru gadu ir vairāk nekā 150 skolēni, kas šo skolu pabeidz. Neuztver dzīvi tik nopietni - ņem vērā iepriekšējo 12. klašu absolventu ieteikumus, mācies, bet galvenais - izbaudi savu laiku RĀVĢ!

/Katrīna Grīnfīlde 12.b/

Intervijas ar ex-redaktoriem

Rudens ir jau otrā pusē, jau vairāk nekā divus mēnešus šī gada RĀVĢ absolventi, t.sk. *L'avīzes* korespondenti un radošo darbu autori, jau atradīsies citos *skolas solos*, tāpēc nedaudz ieskatīsimies *L'avīzes* vēsturē, intervējot bijušos redaktorus (intervijas notika 2026. gada pavasarī).

Intervija ar Emiju Grigorjevu (2015-2017)

Pirmajā avīzē, kas tika izdota, kad biji redaktore, Tu apgalvoji, ka skaistākais mēnesis ir novembris. Vai tu vēl joprojām tam piekrīti?

Jā! Novembrī kokos turas pēdējās lapas, bet vēl nav sniega, un ir tāda kailuma sajūta, kas liek domāt, ka viss ir nedaudz īstāks. Man patīk trūdošo lapu smarža, veļu laiks, svinīgā atmosfēra Lāčplēša dienā un 18. novembrī. To noteikti nevar salīdzināt ar pavasari, kad katru dienu ir izsprādzis atkal cita krūma pirmais pumpurs, visapkārt zied un lido, un mainās ik pa sekundei. Aprīlis un maijs ir pārāk trauksmaini mēneši, novembris ir lēns un īsts, un manējais!

Vai tu joprojām lasi un seko līdzi *L'avīzes* darbībai?

Nesekoju, bet izlasīju numuru, ko saņēmu kā pateicību par RĀVĢ organizētā Dzejas slama žūrēšanu Nacionālajā bibliotēkā. Man patīk, ka esat saglabājuši mazo A5 *L'avīzes* formātu, intervijas ar skolotājiem, krustvārdu mīklas. Kad 11. klasē kļuvu par redaktori, avīze daudzus gadus nebija iznākusi vispār. Izdevām numuru krāsainu A4, kā tas bija darīts senāk, bet izrādījās, ka mēs pūlamies ar avīzi, bet skola nodrošina tikai pāris eksemplārus lasīšanai uz vietas lasītavā, jo krāsainais printeris ir pārāk dārgs. Man tomēr gribējās, lai avīze būtu pieejama un lai tā būtu par skolēniem, ieskaitot dusmas par ēdnīcu, sēdvietu gaiteņos neesamību u.tml., nevis tikai tāds "lūk, skolas avīze, bet labāk nelasi, vēl nospeķosi". Tad pārgājām uz melnbaltu A5 un "pārdevām" garajā starpbrīdī pret ziedojumu ar domu, ka tā nauda nosegs nākamās printēšanas izdevumus. Sanāca "nosegt" cepumus nākamajai

sapulcei. Kaut kur ir video, kā mēs ar āmuru sitam pušu krājkasīti ar šiem ziedojumiem un skaitām.

Kas ir tava vislabākā atmiņa no strādāšanas *L'avīzē*?

Strādājot *L'avīzē*, pirmo reizi iemīlējos. Biju izlīmējusi pa skolu lapiņas, ka meklēju kādu, kas prot vai vēlas iemācīties maketēt un gribētu palīdzēt ar skolas avīzi. Ieradās tieši viens puisis no fizmatu klases. Vārdsakot, *L'avīze* bija mans liktenis.

Intervija ar Diānu Birģeli (2017-2019)

Vienā no *L'avīzes* redaktores vēstulēm Tu ļoti smalki aprakstīji ceriņu pieziedējušo maiju. Vai Tu plāno šajā maijā apmeklēt Dobeles ceriņu dārzu?

Laikam tajā brīdī biju priecīgi saviļnota par cilvēku uzticēšanos pieclapu ziediņiem un sajūsmināta par smaržu, ko nes ceriņi. Nebiju plānojusi, izklausās laba ideja saulainām brīvdienām, jo sakuru un cilvēku pieblīvētajā (tikai un vienīgi pozitīvajā ziņā!) Uzvaras parkā jau pabiju, un tad nebūs jāskatās tikai uz sīpollociņiem uz palodzes!

Kādu prozas darbu Tu esi veltījusi laika novērtēšanai un apkārtnes ievērošanai. Vai Tu ikdienā pagūsti ievērot apkārtni un uzelpot?

Pēdējā laikā pārlasu grāmatas, kas rakstītas no bērnu skatu punkta. Tas atgādina, ka mums sanāk tik daudz skriet pāri, neievērot un uzskatīt visu par pašsaprotamu. Pēdējā noliktā grāmata ir Andželas Naneti "Mans vectēvs bija ķiršu koks" (ironiski, ka atkal par ziediem), kas mani kārtējo reizi aizkustina par trauslumu, mīlestību un rūpēm. Ikdienā es cenšos ievērot apkārtni, aktīvi cenšos. Te laikam iederīga būtu rindkopa par tehnoloģiju (pār)klātesamību, ikdienas steigu un stresu, ieteikumiem nosaukt piecas lietas, ko redzi, četras, ko dzirdi utt., bet nu katram savs - galvenais spējam novērtēt, kur esam, kas esam un ar ko esam.

Vai Tu vēl joprojām raksti šādus ikdienišķu domu rakstus?

Retāk, tomēr vajadzētu. Dienas tik ātri skrien, pat saplūst kopā, ka nevar vairs atšķetināt. Jāsaka, ka manas domas pārsvarā stāv piezīmju lapiņās uz galda, kuras nu jau glabā kārtīgu daudzumu ar vecām un jaunām idejām. Laikam sava tiesa ar rakstiem ir telefonā, kurā glabājas emociju un domu piesātinātas piezīme un kurās mēģinu iekšējo pasauli atainot, saglabāt un paturēt vārdos, dažkārt, lai atbrīvotu prātu, dažkārt, lai glabātu kā lielisku atgādinājumu par to, ka tik daudz kas ir pārejošs.

Intervija ar Kristiānu Būcenu (2019)

Daļu no savas darbības *L'avīzē* Tu aizvadīji kā ilustratore. Kā Tev no ilustratores skatpunkta šķiet: vai avīze labāk izskatās, ja ir daudz attēlu vai zīmējumu?

Lai arī *L'avīze* ir vairāk domāta kā "avīze" un ilustrācijas/attēli vairāk asociējas ar žurnāliem, tik un tā domāju, ka tie papildina tekstus. Protams, teiktu, ka ar mēru. Manuprāt, teksts ir uztverams, ja vienā atvērumā ir viena neliela ilustrācija vai attēls, jo tad lasītājam ir arī vizuālais stimuls un, iespējams, lielāka vēlme uztvert tekstu. Kā arī ir cilvēki, kas vienkārši labāk uztver lietas vizuāli, tādēļ, manuprāt, tam vienmēr ir savs plus.

Ar Āgenskalna Valsts ģimnāzijas skolas kori Tev bija iespēja piedalīties dziesmu svētkos. Vai kopš tā laika esi vēl kādu reizi piedalījusies vai apmeklējusi dziesmu svētkus?

Man interesē, no kurienes ir ienākusi tāda informācija, jo, cik atceros, par to nebiju rakstījusi *L'avīzē*. Nē, diemžēl nav sanācis atkārtoti pieteikties. Mana pēdēja iespēja piedalīties ar skolas kor iekrita Covid-19 laikā un šos dziesmu svētkus 12. klases vasarā pārcēla. Citā korī ar visu universitātes noslodzi nebija sanācis iestāties, bet pēdējā gada laikā atgriežas vēlme šajā visā atgriezties. Neaktīvajā periodā esmu bijusi gan uz lielajiem, gan pagājušogad - skolēnu dziesmu un deju svētkiem. Koncerti, kā parasti, ir ļoti skaisti un emociju pilni. Tajos pati sajutu izteiktu nostaļģijas sajūtu - esmu piedalījusies 3 dziesmu un deju svētkos, un pēdējos divos, kurus no malas redzēju, parādījās melanholija, jo tas viss patiesībā ļoti pietrūkst. Tā kā esošajiem koristiem un dejotājiem iesaku izbaudīt šos gadus!

Vai tu vēl joprojām lasi un seko līdz *L'avīzes* darbībai?

Diemžēl kopš ĀVĢ absolvēšanas pie *L'avīzes* neesmu atgriezusies. Esmu informēta, ka to var arī lasīt internetā, bet tomēr šis ir tāds izdevums, kuru vienkārši ir nepieciešams turēt rokās, kā jau īstu avīzi! Lasot to internetā, nav tās pašas sajūtas. Kā arī, atceroties skolas laikus, lielākoties tēmas, kas tika atspoguļota rakstos, bija skolēniem raksturīgas, un šobrīd ir šaubas, vai manai ikdienai šī informācija būtu aktuāla. Bet man ir prieks dzirdēt, ka *L'avīze* vēl ir aktīva un turpina darboties pilnā sparā! Ceru, ka šis izdevums vēl turpinās savu darbību vēl vairākus gadus!

Intervija ar Gustu Ābeli (2020)

Tu biji redaktors vienam *L'avīzes* numuram. Vai Tu atceries kādas pārmaiņas veici šim numuram atšķirībā no citiem?

Redaktors formāli biju vienam numuram, tomēr mēs bijām četru redaktoru (mainījāmies pa numuriem) komanda, kas veica

pārmaiņas avīzē kopumā – mums bija svarīgi runāt par aktuālajām problēmām un pievērst vairāk uzmanības jaunradei un mākslas apskatiem. Nelikās svarīgi apskatīt skolas norises – olimpiādes, sasniegumus. Ģimnāzijā taču tā ir ikdiena. Domājām, par ko paši gribētu lasīt. Varbūt nodarbojāmies ar mazliet pašmērķīgu dumpinieciskumu.

***L'avīzes* darbībā tev arī sanāca intervēt skolotājas. Vai tev labāk patīk būt intervētājam vai intervētam? Kāpēc?**

Man patīk abi. Tagad sanāk darīt abus, jo sakarā ar izrādēm un grāmatām ik pa laikam tieku intervēts, bet arī pats intervēju cilvēkus Latvijas Nacionālā rakstniecības un mūzikas muzeja raidierakstam. Tomēr kameras priekšā mazliet mulstu – labs intervētājs uzdod nevis iepriekš sagatavotus jautājumus, bet veido sarunu, reaģējot uz tās virzību. Kad klāt ir arī kameras acs, to darīt ir grūtāk.

Vai tu esi lasījis *L'avīzes* pirmos numurus, kurus var izlasīt RĀVĢ mājaslapā? Ko tu par tiem domā?

Esmu. Man svarīgs ir noformējums. Kopā ar domubiedriem maketam pievērsām lielu vērību. Nemaz nelasīšu slikti noformētu tekstu.

Intervija ar Amandu Kaufmani (2020)

Tu savu karjeru *L'avīzē* sāki kā ilustratore, tad biji rakstniece un visbeidzot - redaktore. Kurš darbs Tev šķita visinteresantākais?

Redaktora, jo bija visvairāk jādara. Varēja domāt par kopējo numura koncepciju un salikt visu, kā pašai patīk. Man un Gustam Ābelem, kurš bija tuvs partneris veidošanā, vissvarīgākais bija panākt drāmu, ko arī veiksmīgi izdarījām un dabūjām atskaitīties direktorei par dažiem rakstiem. Mūsu vienīgais noteikums bija publicēt TIKAI interesantu materiālu. Neatceros, kurā numurā, bet vislielāko ažiotāžu radīja raksts par caurumu trešā stāva tualešu durvīs. Bet tur mums bija taisnība - tas caurums bija drausmīgs. Kā redaktore arī varēju likt autoriem justies labi par sevi, iet un cildināt viņu talantu, pieprasīt rakstus. Kad viņi jautāja, par ko rakstīt, varēju izdomāt visas tās drāmu tēmas.

Tu vienā no avīzēm mini, ka 10. klasē uz Āgenskalna Valsts ģimnāziju atnāci no Limbažiem. Vai, pēc tavām domām, skolas avīze būtu nepieciešama arī tavā iepriekšējā skolā Limbažos?

Jebkurā skolā ir nepieciešama avīze tad, ja tā ir interesanta. Ja ir skolēni, kuriem patiešām rūp spēlēties ar valodu, atsaukties uz notikumiem, rakstīt dzeju, veidot jautrus horoskopus vai zīmēt sirdi plosošas ilustrācijas. Bet, ja tas ir kādas vienas skolotājas iztēlots "sapnis", kuru organizē viņa pati, skrienot pakaļ skolēniem, tad nē, gan jau nevajag. Man šķiet, jebkurā numurā var sajust to, cik ļoti tas bijis gribēts. Man ir daži "slepenie avoti", kas šo gadu laikā piegādājuši *L'avīz*i, un es vienmēr, to atverot, priecājos par jums.

Vai, tavuprāt, skolēniem ir noderīgi iesaistīties skolas avīzes darbībā? Kāpēc?

Tas ir visnoderīgākais, kas vispār ir. Piemēram, *L'avīzes* veidošana ar neko dižu neatšķirās no "Avīzes Nosaukuma", kuru veidoju 2024. gada decembrī. Tas, ka šis izdevums paliek čukstošo sienu ieskauts, nemazina tā nozīmi. Veidojot avīzi, var izmēģināt darīt jebko: maketēt, zīmēt, kopēt, veidot koncepciju. Vienlaikus tas nozīmē arī nepārtrauktu atrašanos pozīcijā ar atvērtām ausīm un acīm, jo nemitīgi pakausī rodas jaunas idejas, par ko uzrakstīt. Bet ne gadījumā, ja tas ir uzspiests, ja veido garlaicīgus rakstus un neatklāj patiesās domas. Tāpēc es novēlu katram izbaudīt *L'avīzi* ar visiem saviem asinsvadiem!

Intervija ar Sofiju Šņitņikovu (2020-2021)

2019. gada *L'avīzē* tu aprakstīji savu pieredzi *Erasmus* apmaiņas braucienā uz Florenci. Vai tu esi piedalījusies vēl kādā *Erasmus* braucienā kopš tā laika? Kā tas atšķirās?

Pēc sava pirmā *Erasmus* projekta esmu bijusi vairākās *Erasmus*+ Jauniešu apmaiņās un divos brīvprātīgajos darbos. *Erasmus* pieredzi es sāku ar bailēm, šaubām un nedrošību. Ar katru jauno projektu es ieguvu jaunu pārliecību par sevi. To var salīdzināt kā ar divām ūdens glāzēm: viena, kas ir pilna ar trauksmi un nepašpārliecinātību, un otra, kas ir ar drošību un pārliecību, - tukša. Pēc katra projekta man šķiet, ka es no trauksmes glāzes pārleju ūdens glāzi ar trauksmi uz pārliecības glāzi - tā kļūst pilnāka, baiļu glāzei iztukšojoties. Es braucu īsajos projektos, līdz es sajutos gana droša braukt uz vairākiem mēnešiem, un, teikšu godīgi, tā bija mana labākā pieredze un izvēle, jo ne tikai pildījās mana pārliecības glāze, bet arī es, klišejiski sakot, atradu sevi - atklāju ceļu, ko vēlos iet karjerā un atklāju, kā tas ir - justies patiesi droši arī šķietami nedrošās situācijās, nemaz nerunājot par cilvēkiem un kultūrām, ko iepazīsti projektos. Vidusskolā es biju ļoti kautrīga, klusa un nedroša, un, pateicoties projektiem, es no tā atbrīvojos. Erasmus projekti nav paredzēti tikai aktīvākajiem jauniešiem, bet arī tiem, kas vēlas augt. Ja Tev ir bijusi kaut mazākā doma aizbraukt projektā, tad tas ir jādara. Tiešām.

Kā bija vadīt *L'avīzes* komandu attālināti? Kā tas atšķirās no iepriekšējā gada redaktores darba vadīšanas?

Strādāt attālināti bija izaicinoši, īpaši organizatoriskajos jautājumos. Šķiet, ja strādā attālināti, tad neviens nepamana tavu slinkumu un pienākumu atlikšanu. Motivācija zūd, jo liela daļa no darba *L'avīzē* ir tieši kopības sajūta, "čupošanās", kas sniedz Tavam darbam jēgu. Tu ar kolēģiem satiecies, pārrunājiet ideju virpuļus, iedvesma nāk ātrāk un plūstošāk. Attālinātais darbs atņēma šo sajūtu, un *L'avīze* kļuva tikai par pienākumu. Klātienē ir mājīguma sajūta - dzeram tēju un čalojam par to, ko mēs vēlamies radīt. Es ļoti gaidīju katru sapulci, jo tā likās kā tikšanās ar draudzenēm, bet beigās Tu radi ko skaistu un materializē savas domas un darbu

Vai tu savā *L'avīzes* darbībā iedvesmojies no iepriekšējo gadu izdevumiem? Kā?

Protams, ka es iedvesmojos no iepriekšējiem izdevumiem. Tie bija kā pamats, uz ko būvēt nākamo izdevumu. No sākuma sapratām, kas nepatīk, ko varējām izdarīt labāk. Tad tālāk domājām, ko vēlamies pielikt - kādu tēmu aktualizēt, kā uzlabot to, kas bija iepriekš. Varbūt ko pamainīt, izaicināt klasisko struktūru un ielikt ko jaunu, saglabājot to, kas kodolā patika. Vienmēr iekļāvām dzeju un mākslas darbus. Tas bija kaut kas neatņemams, un tas iedeva izdevumiem nokrāsu.

Intervija ar Sofiju Keiču (2021-2023)

Tu vairākus radošos darbus *L'avīzē* esi rakstījusi kopā ar līdzautoriem. Vai tas ir vieglāk nekā rakstīt vienai?

Daudzi darbi, cik es atceros, bija radošie uzdevumi grupās no literatūras vai radošās rakstīšanas, kurus mēs vēlāk nodrukājām arī *L'avīzē*, bet bija arī darbi, kuri tapa, papildinot viena otras sižetus un tēlus, tā beigās sanāca sadarbības, protams, arī uzdrošināšanās jautājums, jo kopā vienmēr vieglāk. Es domāju, ka tā bija tā brīža "fīča", jo tagad, domājot par to, šķiet, ka vieglāk un ātrāk uzrakstīt darbu vienam. Toreiz mūsu grupiņa klasē bija pēc kovida atdzimuši un iedvesmoti maksimālisti, kuri alka darīt mākslu.

Kā jūs spējāt sadarboties, veidojot šos stāstus?

Radošais process bija dažādu ideju pateikšana skaļi un kopīgi centieni saprast, kā tās idejas var apvienot stāstā. Atgadījumi no dzīves, vietas, kuras redzējām pastaigās un kuras gribējās "pierakstīt".

Vai tev ir kāda mācība, ko esi paņēmusi līdzi no sava darba *L'avīzē*? Kāda?

Mācība, ko ieguvu no *L'avīzes,* ir tāda, ka radoša vide radīs radošus skolēnus.

Intervija ar Katrīnu Liepiņu (2021-2023)

Vienā no saviem radošajiem darbiem tu mini, ka klausies grupu "Alejas". Vai šī grupa vēl joprojām mājo tavā ikdienas *playlistē*?

Joprojām klausos "Alejas", mīļākais albums vēl joprojām ir "Austrālija" – tāda sakritība, ka tieši dienu, pirms atbildu uz šo jautājumu, ar RĀVĢ laiku draugu grupu apspriedām kopīgu nākamā koncerta apmeklējumu!

Kāda ir tava spilgtākā atmiņa no darbošanās *L'avīzē*?

Intervēt ķīmijas skolotāju Ilmāru Jarganu vai piedalīties "Dzejas rehabilitācija" pasākuma plānošanā. Atceros, ka tur bijām izdomājušas arī "tējas bāra" konceptu, piedāvājot piecu veidu tējas ar spīdumiņiem.

Tu biji redaktore kopā ar Sofiju Keiču savā *L'avīzes* karjerā. Kā tu raksturotu sadarbību ar savu 'līdzredaktori'?

Tā kā vidusskolas laiks bija diezgan izaicinošs pamatīgā darbu apjoma dēļ, ļoti novērtēju, ka varējām *L'avīzē* atbalstīt viena otru, izpildot dažādus pienākumus un ģenerējot idejas kopā. Joprojām nemitīgi turpinām to darīt, bet nu jau daudzos citos dzīves kontekstos!

/ Alise Artihoviča 11.e

Intervija ar bijušo skolas direktori Ināru Gaili

Es intervēju bijušo Rīgas Āgenskalna Valsts ģimnāzijas direktori Ināru Gaili, kas šo amatu pildīja no 1986. līdz 2024. gadam. Kas slēpjas aiz direktores amata? Vai direktori patiešām ir īsti cilvēki, vai tās ir tikai mistiskas baumas skolā? Kādi lēmumi paliek atmiņā vēl ilgi pēc to pieņemšanas, un ko nozīmē vadīt skolu laikā, kad pārmaiņas ir neizbēgamas?

Šajā sarunā ar mūsu bijušo skolas direktori atskatāmies uz viņas pieredzi, atklājam skolas dzīves mazāk zināmos aspektus un mēģinām saprast, ko nozīmē būt cilvēkam, kura darbs ietekmē veselu skolas kopienu.

Intervija

1. Ja jums būtu jāatgriežas savā skolas laikā, vai jūs pati būtu tā skolniece, ar kuru direktorei būtu viegli saprasties?

Nezinu, pamatskolā varbūt. Vidusskolā nevienam mēs īsti nerūpējām.

2. Vai pirms kļūšanas par direktori jūs iedomājāties, cik sarežģīts patiesībā būs šis darbs?

Nebija sarežģīts, es vienkārši strādāju.

3. Kāda ir viena lieta, ko par jums kā direktori skolēni, visticamāk, nekad neuzzināja?

Grūts jautājums. Ko viņi var neuzzināt? Nezinu… Viņi neuzzināja, ka man tajā laikā negaršoja piena zupa ar dārzeņiem. Un arī negaršoja rīsu putra un ķirbju zupa, jo Jaunciema skolā pavāre vienmēr to piededzināja.

4. Kāda ir bijusi neparastākā situācija, kas jums direktora amatā bija jāatrisina?

Kad tikko sāku strādāt šajā skolā, notika balsošana. Tie kolēģi, kas šeit bija jau strādājuši ilgi, mani piekrāpa un nepareizi protokolēja sanāksmes rezultātus. Es to pamanīju. Protokols tika mainīts un rezultāti bija patiesi.

5. Vai ir bijis kāds skolas notikums, kas no malas šķita nenozīmīgs, bet jums prasīja milzīgu darbu un daudz uztraukumu?

Jā, tagadējā Zeļļu ielā 4 atrodas Friča Brīvzemnieka pamatskola. Tā kādreiz bija krievvalodīgo skola – Rīgas 26. vidusskola, kas bija ļoti nolaista un vāja zināšanās. Šo skolu likvidēja un ēku pievienoja mūsu skolai, toreiz RTU Āgenskalna koledžai, pārvietojot uz turieni jaunāko klašu skolēnus, t.i., no 1. līdz 6. klasei, savukārt pašreizējās telpās, Lavīzes ielā 2A, palika mācīties skolēni no 7. klases. Bijušās 26. vidusskolas skolas skolotājiem bija lielas pretenzijas pret šo reorganizāciju: mani mēģināja iebiedēt, saņēmu draudu vēstules, lai es atceroties, ka man ir bērni, tika likti ziedi pie šīs skolas. Apmēram gadu man daudz palīdzēja arī skolēnu vecāki. Šis bija saspringts periods, bet neko nenožēloju, jo tagad skola Zeļļu ielā ir laba skola, no kurienes uz RĀVĢ nāk mācīties daudz labu un gudru bērnu.

6. Vai jums kādreiz nācās aizstāvēt skolēnus, pat ja tas nozīmēja nepiekrist citiem pieaugušajiem?

Grūti atcerēties, bet, protams, skolotāju uzdevums ir atbalstīt skolēnus, arī aizstāvēt, ja vajag. Ir visādi gadījies, bet konkrētas situācijas nemācēšu tagad izstāstīt.

7. Kas ir lielākais mīts par direktora darbu, kuram skolēni joprojām tic?

Tas jāprasa skolēniem. Es par to neesmu domājusi. Varbūt daži domā, ka direktors nav cilvēks, bet mašīna. Skolēns ir skolēns. Vecāki ir vecāki. Katram ir sava loma, bet tas, ka direktors ir direktors, nenozīmē, ka viņš nevar būt arī cilvēks.

8. Kā jūs vēlētos, lai bijušie skolēni atcerētos jūsu laiku direktora amatā?

Lai viņi aizmirst. Viņiem ir sava dzīve, un nav tur vecos laikus ko atcerēties. Bet, tā kā nekas nekur nepazūd, es ceru, ka kāds mazumiņš, ko viņi no skolas ir guvuši, lai paliek viņos. Varbūt viņi to nenojauš. Man ir arī daži mīļi skolēni no ķīmijas novirziena klasēm, kuros, cerams, esmu kaut ko no ķīmijas *iedēstījusi.*

9. Vai ir kāds lēmums vai paveikts darbs skolā, ar kuru jūs joprojām lepojaties?

Skola ir. Nav nekur izzudusi. Daudziem jauniešiem ir iespēja pašiem lemt, ko un kā izmantot no tā, ko dod skola. Viens no lēmumiem, ar ko noteikti varu lepoties, ir dienesta viesnīcas izveide skolā.

10. Kāda bija jūsu loma ģimnāzijas rašanās laikā?

Mēs bijām 73. vidusskola un domājām, ka varam būt koledža, kas arī vairākus gadus bijām (RTU Āgenskalna koledža), bet, lai būtu koledža, trūka resursu, tas nebija iespējams. Tajā laikā tika izveidoti vairāki novirzieni, bija labi, pat izcili pedagogi, eksāmenu rezultāti labi un skolēnu pietiekami daudz. Izglītības un zinātnes ministrijas pārstāvji prasīja, vai mēs gribam būt valsts ģimnāzija. Mēs, protams, piekritām. Un tā 1996. gadā sākās valsts ģimnāziju veidošanās Latvijā, jo līdz ar mums arī citas skolas kļuva par valsts ģimnāzijām.

11. Kādi bija lielākie šķēršļi ģimnāzijas izveides laikā?

Nebija šķēršļu, bija tikai jāstrādā. Galvenais bija pedagogu kolektīvs - gan matemātiķi, gan fiziķi, gan ķīmiķi, arī valodnieki, kas bija ļoti kvalificēti pedagogi un kuri nodrošināja ģimnāzijas darbību. Un vadība. Izcila bija Aija Klegere, bijusī vietniece, kura bija arī fizikas skolotāja, arī Jānis Krūmiņš, Arsēnijs Aukums - ļoti cienījami fizikas skolotāji. Tāpat skolā bija arī ļoti labi matemātikas skolotāji, tika piesaistīti augsti kvalificēti pedagogi, tādēļ bija iespēja izveidot valsts ģimnāziju. Arī pašlaik ģimnāzijā strādā augsti kvalificēti skolotāji, kas nodrošina atbilstošu līmeni, lai augstu paceltā latiņa netiktu nolaista.

12. Kuri ir tie mācību priekšmeti, kas jāmācās viscītīgāk?

Matemātika. Ja zini matemātiku, tad vari mācīties arī visu pārējo.

13. Kāda ir labākā taktika, gatavojoties pārbaudes darbiem?

Sen to jau esmu aizmirsusi. Vienīgais, ko varu ieteikt, ir stundās klausīties.

14. Kāpēc kļuvāt par skolotāju?

Kad man bija 17 gadi, Jaunciema skolā nebija, kas māca ķīmiju. Nolēmu - pastrādāšu! Vakarā mācījos un dienā strādāju.

15. Vai Jums ir vēl kāds komentārs vai kaut kas, ko vēlaties piebilst?

-Pajautā, vai man bija grūti strādāt.

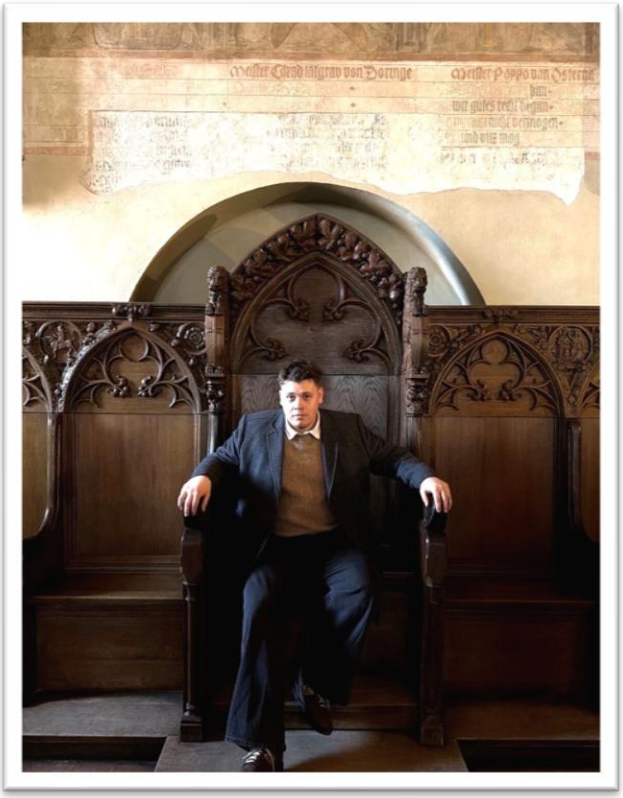
-Vai Jums bija grūti strādāt?

-Nē, nē. Man nesen kāds no skolēnu vecākiem vai radiem prasīja: "Tas taču ir tik grūti, vai ne?" Nu nē. Kas tur sevišķi grūts, jo darbs paliek darbs. Visapkārt patīkami kolēģi un brīnišķīgi jaunieši. Jādomā par to, ka visiem jādara viens kopīgs darbs. Un beigās jau viss izdevās. Un ne jau es viena to izdarīju. Galvenais dot visiem iespēju mācīties, ja negribi – nemācies un ej citu ceļu!

?

/Laima Balcere 12.b/

Intervija ar bioloģijas skolotāju Rihardu Elmāru Vanku-Treifeldu

Kā jau katru gadu, tā arī šogad mūsu skolā sākuši strādāt vairāki jauni skolotāji. Šajā numurā *L'avīzes* lasītājus iepazīstinām ar bioloģijas skolotāju Elmāru Rihardu Vanku-Treifeldu. (Intervija notiek pirms LR Saeimas vēlēšanām).

1. Kāpēc jūs izvēlējaties strādāt RĀVĢ ?

Esmu skolotājs jau 3 gadus, un uzreiz pēc vidusskolas pabeigšanas es sāku strādāt skolā, kuru es tikko biju pabeidzis, kas, protams, bija forši, jo es visus tur pazinu, mani visi pazina, taču es sapratu divas lietas. Pirmkārt, es sapratu to, ka mani tur visi redz kā savējo, arī skolotāji mani redz kā bijušo skolēnu, nevis kā kolēģi, un tad es sapratu, ka tas man nedaudz apnicis, un es vēlējos kļūt par pilnvērtīgu kolēģi kādā citā kolektīvā. Otrkārt, lai cik es nemīlētu savu iepriekšējo skolu, tā tomēr ir parasta vidusskola, un es ļoti vēlējos sev izaicinājumu strādāt ar motivētiem ģimnāzijas jauniešiem, kuri izaicina mani, nevis prasa tikai minimumu. Tāpēc, līdzko es ieraudzīju bioloģijas skolotāja vakanci RĀVĢ, zināju, ka man ir obligāti jāpiesakās .

2. Kas jūs esat pēc horoskopa ?

Es esmu vēzis.

3. Kāda ir jūsu mīļākā krāsa ?

Grūti pateikt. Es teiktu: vai nu brūna, vai arī zila .

4. Vai jūs iesiet balsot? Ja iesiet, tad par ko balsosiet?

Es partiju neatklāšu, bet varu pastāstīt par prioritātēm, kas man ir svarīgas. Pirmkārt, aicinu ikkatru vidusskolēnu, kurš lasa šo interviju un kam būs jau 18 gadi, obligāti piedalīties vēlēšanās un nobalsot par sev tīkamāko partiju, jo katra izvēle ir svarīga. Un, pat ja tava

iecerētā partija netiek Saeimā vai neiegūst tik daudz balsu, cik vēlētos, ir svarīgi, ka tās partijas, kuras mēs negribam tur redzēt, netiek. Manas prioritātes noteikti ir ģeopolitiskais aspekts, tātad Eiropas Savienības demokrātiskās vērtības un Latvijas drošība. Protams, kā skolotājam arī izglītības jautājums un, treškārt, cilvēktiesības un cilvēktiesību aizsardzība, tā man arī ir ļoti prioritāra lieta.

5.Kāda ir jūsu mīļākā tēma bioloģijā ?

Man bioloģijā ļoti patīk runāt par ģenētiku, tāpēc ka ar to mēs saskaramies ikviens, jo mums katram ir radinieki un katram ir kāds mājdzīvnieks. Kādam varbūt ir pat zināmi tā radu raksti. Un tad ļoti interesanti papētīt ģenētiskās sakarības un to, kas notiek šūnu kodolos, hromosomās, kā tas atspoguļojas uz to, ko mēs reāli redzam sev apkārt. Tāpēc man ģenētika ļoti, ļoti patīk.

6. Kādu citu profesiju jūs izvēlētos, ja nebūtu bioloģijas skolotājs?

Mani ļoti fascinē cilvēku prāti, un es ļoti ilgu laiku apsvēru domu mācīties vai nu psiholoģiju, vai arī psihiatriju, kas jau ir kā medicīnas nozare. Bet es jūtos tā, ka esmu izdarījis pareizo izvēli, jo galu galā gan ar psiholoģiju, gan ar psihiatriju skolotājs saskaras katru dienu .

7. Kāda ir jūsu mīļāka filma/seriāls/grāmata?

Man ļoti patīk medicīnas seriāli. Esmu apsēsts ar medicīnas seriāliem: skatos visus pēc kārtas. Es teiktu tā: ja jāizvēlas viens, tad tas ir noteikti "Dr. House", absolūti obligāti, bet tad, kad es neskatos medicīnas seriālus, es skatos policijas seriālus. Respektīvi, šie divi žanri - medicīna un izmeklēšana, kriminālistika - ir tas, kas mani ļoti uzrunā. Tās ir ļoti atšķirīgas vides no tā, ko es ikdienā pats daru.

8. Kā klājas jūsu sunim*?

Suns kopā ar mani ir pārvācies uz jaunu vidi**, un viņam ir pie tā jāpierod, bet es ceru, ka viņš ir ļoti laimīgs. Viņam Rīgas dzīve patīk, daudz ko ošņā, viņam ir daudz ko redzēt un noteikti, ja jūs redzat uz ielas manu suni, ar viņu vajag sasveicināties.

*Mācību gada sākumā pirmajā stundā visām klasēm, kurām skolotājs māca, stāstot par sevi, pieminēja faktu, ka viņam ir suns.

**Jauna vide, par ko šeit ir stāstīts, ir Rīga, uz kurieni skolotājs pārvācās no Jūrmalas. Viņa sunim Jūrmalā bija vairāk plašuma un klusuma, tādēļ sunim bija jāpierod pie Rīgas skaļuma.

Vēlam visiem lasītājiem tikpat labus skolotājus kā Elmārs Rihards Vanka-Treifelds! Novēlam skolotājam pacietību un veselību un lai viņa suns justos labi!

/Olīvija Siperkovska un Daniils Burhoveckis 7.b/

ZVANS AR MĒLI

Dzejas dienas 2026

Šogad Dzejas dienu devīze bija "Dzeja dzied!", kas rosina aizdomāties par to, ka dzeja cilvēces dzīvē bijusi klātesoša jau kopš neatminamiem laikiem, kad dzeja un mūzika bija nedalāms veselums. Pasākumu tematikā akcents bija vairāk likts uz dzeju, kas ir ne tikai lasāma, bet arī klausāma.

"Mākslīgās paradīzes"

Āgenskalna tirgus siltumnīcā 3. septembrī pulksten 18.00 norisinājās dzejas meistarklase "Mākslīgās paradīzes". To vadīja Ilmārs Šlāpins, rakstnieks, filozofs, publicists.

Darbnīcā tika piedāvāts netradicionāls un kontroversāls veids, kā uzrakstīt dzejoli:

1. Jāizdomā pirmā rindiņa, izmantojot abstraktu metaforu, sakāmvārdu vai frazeoloģismu.

2. No pieciem MI piedāvātajiem otrās rindiņas variantiem jāizvēlas 1 un jāpārraksta saviem vārdiem.

3. Tālāk no esošā divrindīša spilgtākajiem tēliem vai atslēgas vārdiem jāizvēlas neparastākās asociācijas, ko piedāvā MI, un, izmantojot tās, jāturpina dzejolis.

4. Autors piedāvāja dzejoli vairākas reizes pārtulkot dažādās valodās un apskatīties rezultātu.

5. Pabeigto dzejoli varēja iesniegt MI, lai tas norāda nepilnības, piemēram, jautājot "Kādēļ man šo dzejoli nevajadzētu publicēt?", "Kāda dziļa nozīme ir šim dzejolim?", "Ko par šo dzejoli teiktu literatūrzinātnieki pēc 100 gadiem?' u.tml.

Ļoti novērtēju, ka procesa laikā Ilmārs Šlāpins dalījās ar saviem variantiem un ieteikumiem. Piemēram, darbnīcas noslēgumā daži apmeklētāji, tai skaitā es, nolasīja savu dzeju. Ilmārs Šlāpins sniedza vērtīgus komentārus un pārdomas.

Tomēr, lai cik interesanta bija šī darbnīca, pēc manām domām, MI ir ļoti kaitīgs rīks daiļradei, īpaši nepašpārliecinātākiem dzejas autoriem, jo, lai kā nevēlētos atzīt, tā piedāvātie vārsmu papildinājumi bija asprātīgi. Es nespētu ko tādu izdomāt savā pašreizējā līmenī. Šī bija neparasta pieredze, taču noteikti no visa pasākuma ieguvu jaunu skatījumu uz sacerēšanas paņēmieniem, kā arī guvu iedvesmu no citu dalībnieku dzejas.

"Ceļojums ar dzejniekiem"

5. septembrī dzejnieces Ērikas Bērziņas vadībā tika organizēts pasākums "Ceļojums ar dzejniekiem" pa kluso centru. Visi interesenti bija mudināti tikties pulksten 12.00 pie trolejbusa pieturas E. Melngaiļa ielā, no kuras kopā devāmies pastaigā pa pieturpunktiem.

Pirmais dzejas lasījums notika pie Latvijas Ugunsdzēsības muzeja, kur uzstājās jau dažiem *L'avīzē* aktīvajiem dalībniekiem pazīstamais žurnālists un literāts Toms Treibergs, kas pie mums, skolā, ciemojās 15. maijā, lai organizētu radošo darbnīcu.

Automazgātuvē Lenču un Ganu ielas stūrī uzstājās dzejnieks, mūziķis un mākslinieks, kā arī RĀVĢ absolvents Kirils Ēcis. Sagatavotie dzejoļi bija adresēti jaunākai auditorijai, bet īpaši uzjautrinošs bija dzejolis "Briesmīgi priecīga diena". Man ļoti patika izteiksmīgais lasījums ar dažādajām intonācijām, īpaši citāts no dzejoļa: "(..) Un skolā jāraksta pārbaudes darbi visos priekšmetos: matenē, latenē, dabenē, vēsturē un sportā. Pat sportā jāraksta domraksti uz 10 lapām ar pildspalvu un roku, un litenē no galvas jārunā dzejoļi - tikai ne dzejoļi! (..)"

Alberta ielā 2, kas pazīstama ar apburošo jūgenstilu, notika ceturtais dzejas lasījums. Izrādās, ka todien uz ielas notika kāzinieku fotografēšanās. Un, pūlim dodoties prom, izskatījās ārkārtīgi skaisti, respektīvi, jaunlaulāto pāris bija centrā un mēs, visi, dodoties tālā, ieskāvām viņus no abām pusēm.

Pie puķēm Antonijas ielā 21 dzeju lasīja dzejnieks un humorists Valters Liberts. Viņš minēja, ka ir dzejoļi, kas mēdz būt četrrindes, trīsrindes, divrindes un pat vienrindes, taču Liberts nolasīja "norindes", respektīvi, dzejoļus bez vārsmām vai tikai to nosaukumus. Mani favorīti bija "Viss, ko es atceros no tā jautrā vakara", "Kultūras darbimieku maku saturs", "Skolotāju maku saturs", "Nerealizētais potenciāls" Marijai Luīzei Meļķei, "Labi iemesli kļūt par rakstnieku", "Dzejolis telepātiem", "Viss labais, ko izdarījis kāds tev nepatīkams politiskais spēks".

– ZVANS AR MĒLI –

Šie bija tikai daži no spilgtajiem dzejniekiem šajā pārgājienā. Biju nedaudz sarūgtināta, neredzot vairāk RĀVĢ pārstāvjus pasākumā, vēl jo vairāk, tādēļ ka viss bija patiešām lieliski izplānots, kā arī katram dalībniekam bija kas unikāls, ko piedāvāt publikai.

Patiešām sirsnīgs paldies ne tikai Dzejas dienu dalībniekiem, bet arī organizatoriem!

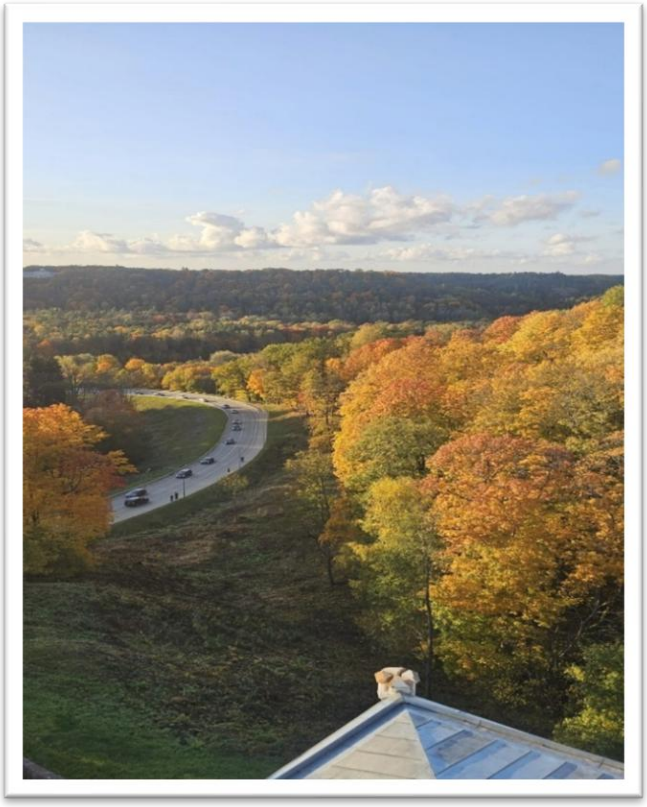

/ Katrīna Puriņa 11.b /

Skaistākās pastaigu vietas rudenī

Mēs visi zinām, ka Latvija ir ar dabu ļoti bagāta valsts. Kamēr visas lapas vēl nav nokritušas un viss nav kļuvis drēgns, ir jādodas pastaigās. Pastaigas uzlabo sirds un asinsvadu sistēmas darbību, mazina stresu un stiprina imunitāti. Ja ir brīvs laiks un vēlme, piedāvāju apmeklēt dažas skaistas pastaigu vietas, kas ir arī mani favorīti.

Lielais Ķemeru tīrelis: Šī populārā purva laipu taka piedāvā 1,4 km vai 3,4 km garus apļus purvā, kas rudenī krāsojas maģiskos dūmakas un sarkanīgu sūnu toņos.

Ogres Zilie kalni: skaista pastaigu vieta, kas ļaus izbaudīt meža skaisto dabu un sauli. Pastaigām pieejami daudzi maršruti (garākā taka - 12,9 km, īsākā - apmēram 2km), kas ļaus izbaudīt rudeni.

Doles salas dabas parks: ap 10 km mierīga un vēsturiska pastaiga, kurā var baudīt rudenīgus skatus gar Daugavas krastu.

Nacionālais Botāniskais dārzs Salaspilī: liela teritorija, kurā iespējamas dažāda garuma pastaigas, kas ļauj nesteidzīgi vērot krāšņo koku kolekciju visās rudens krāsās.

Gaujas Nacionālais parks: ir zelta rudens centrs, kas piedāvā vairāk nekā 110 km kopējā garuma dabas taku tīklu gar gleznaināmsmilšakmens klintīm un dziļo upes senleju. Ir iespējamas dažāda garuma pastaigas, tomēr mans favorīts ir 7 km pastaiga gar Gauju un Siguldu.

/Nora Dlohi 8.d/

Dzīvnieku gatavošanās ziemai

Lapas krīt, gaiss kļūst saltāks, jāsāk meklēt savus mīļākos cimdus un šalli. Gatavojoties ziemai, mēs apģērbjamies siltāk un turpinām strādāt. Bet ko dara dzīvnieki? Šajā rakstiņā varēsi noskaidrot, ko dara, manuprāt, ikoniski rudens dzīvnieki!

Lāči

Domājot par dzīvnieku gatavošanos ziemai, pirmais galvā nāca lācis. No augusta līdz novembrim lāču apetīte strauji pastiprinās, viņi kāro pēc ogām, ozolzīlēm, riekstiem, augļiem un kukaiņiem. Šī pārtika veido biezu tauku slāni, kas uztur lāčus ziemas laikā. Viņi arī meklē vai sagatavo piemērotu guļvietu—parasti klusas, slēptas vietas. No novembra līdz martam lāči pavada laiku ziemas miegā.

Eži

Vai tu zināji, ka eži ziemā pārtiek no rudenī savāktās pārtikas – sēnēm un āboliem –, un tos viņi pārvadā, uzdurot pārtiku uz adatām? Ja domā, ka tā ir, tad, lūdzu, to aizmirsti, jo tas ir mīts. Pirmkārt, eži ir plēsēji un pārtiek no gaļas barības. Otrkārt, eži ziemā neēd, gluži tāpat kā lāči, taču ežu ziemošana ir hibernācija, kas atšķiras no lāču ziemas miega. Ežu ziemošana sākas oktobrī un beidzas aprīlī. Tā laikā adataiņa dzīvības procesi palēlinās, piemēram, eža sirdsdarbība un elpošanas intensitāte ir desmitreiz gausāka nekā vasarā. Pirms došanās guļā, eži krietni uzbarojas ar kukaiņiem, sliekām un gliemežiem, veidojot tauku rezerves.

Vāveres

Vai zināji, ka vāveres divreiz gadā maina savu kažoku? Vasaras beigās kuplastes nomaina vieglo, rudo apmatojumu pret biezāku ziemas tērpu. Ziemas laikā tas kļūst pelēcīgāks, lai vāvere varētu efektīvāk saplūst ar apkārtni. Vāveres ziemas laikā neguļ kā lācis vai ezis un kļūst salīdzinoši aktīvas. Tieši šī iemesla dēļ tām ir jāveido pārtikas krājumi. Vāveres vāc ozolzīles, lazdu riekstus, sēklas un čiekurus. Krājumus tās slēpj koku dobumos zem sūnām vai meža zemsedzē. Vāveres ziemas laikā dzīvo augstu koku "ligzdās" vai koku dobumos, kurus izklāj ar zariem, sūnām, lapām un sausu zāli.

Sikspārņi

Vēlējos arī iekļaut mūsu spocīgos draudziņus – sikspārņus. Daļa no Latvijas sikspārņu sugām migrē uz siltākām zemēm, tomēr lielākā daļa paliek uz vietas un dodas hibernācijā (ziemas guļā). Pirms došanās ziemas guļā sikspārņi intensīvi barojas un kļūst aktīvāki, jo ziemā Latvijā nav pieejama to galvenā barība – kukaiņi. Ap rudens vidu sikspārņi pulcējas pie savām nākamajām ziemošanas vietām. Šo procesu sauc par spietošanu. Šajā laikā notiek pārošanās, pēc kā mātītes organismā process apstājas. Apaugļošanās notiek tikai pavasarī, kad mātīte pamostas no ziemas miega. Sikspārņi ziemas guļai ir iecienījuši alas, pamestus bunkurus, pagrabus un pazemes tuneļus. Ja

kādreiz sastopi sikspārni hibernācijā, lūdzu, nemodini to ar skaļiem trokšņiem, spožu gaismu, jo sikspārnim, pamostoties nelaikā, līdz pavasarim nepietiek vajadzīgās barības vielas, un rezultātā tas iet bojā.

Diemžēl mēs, cilvēki, nevaram iet gulēt ziemas miegā un pamosties siltajā vasarā, ne nieka nedarījuši. Taču, no otras puses, lielākā daļa no dzīvniekiem nezina, cik skaista var būt aukstā sezona (pārsvarā tāpēc, ka viņi no aukstuma un barības trūkuma nomirtu). Galu galā tieši mēs varam izbaudīt rudens un ziemas priekus. Jauku gatavošanos ziemai!

/Nora Bredovska 8.a/

Intervija ar Kirilu Ēci - jauno dzejnieku un mūsu skolas absolventu

Šogad *Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas 2026* kolekcijā 15+ vecuma grupā ir iekļauts Kirila Ēča, mūsu ģimnāzijas 2019. gada absolventa, debijas dzejas krājums "te nu ir tā vasariņa", ko 2025. gadā izdevis apgāds "Neputns" un kurš 2026. gadā ieguva Latvijas Literatūras gada balvu (LALIGABA) nominācijā "Spilgtākā debija". Šobrīd (intervija notiek 23. oktobrī) autors atrodas Ventspilī, kur viņš ir sācis rakstīt jaunu grāmatu, mērķētu bērnu auditorijai.

Es, 10.d klases skolniece Irma Lilija Feldmane, viņu intervēju un uzzināju vairāk par dzejnieka ceļu līdz balvas iegūšanai, viņa mūzikas grupu, atmiņām par ĀVĢ un vēl dažus interesantus faktus par Kirila Ēča dzīvi.

1. Kāds bija ceļš līdz brīdim, kad Jūs turējāt rokā savu debijas dzejoļu krājumu, par kuru vēlāk saņēmāt arī balvu par spilgtāko debiju?

Mana interese par dzeju sākās ar manu vecmammu, no viņas es mantoju to interesi par grāmatām. Atceros, ka mēdzu viegli aizsapņoties, sēdēju stundās, skatījos pa logu ārā un kaut kādus pantiņus vienā brīdī sāku virpināt. Tas sākās no tādas garlaikošanās un, iespējams, vēlmes būt kādā citā paralēlā pasaulītē brīžos, kad tā reālā pasaule bija vai nu pārāk stresaina, vai arī nepiedāvāja kaut ko gana aizraujošu. Tā tie teksti krājās, bet es neteiktu, ka esmu baigais grafomāns - es nerakstu daudz, bet rakstu ilgi. Daži teksti grāmatā ir tapuši un pārstrādāti gada, pat divu garumā. Labu laiku es sev pārmetu, ka nestrādāju ātrāk, tomēr vienā brīdī to pieņēmu un sapratu, ka nemaz negribu tekstus "ražot", ka tieši tāpēc man dzeja interesē, jo tā ir viena no retajām telpām, kur patverties no šī steigas un "satura ražošanas" laikmeta. Dzeja daudzina tādu valodu, kura ir vērtība pati par sevi.

"Te nu ir tā vasariņa" apkopo dzejoļus, kas tapuši no 2018.gada līdz 2025.gadam. Es piesaistīju dzejnieku, literatūras zinātnieku,

redaktoru Ivaru Šteinbergu, un kopīgi mēs ļoti operatīvi pielikām punktu tam manuskriptam. Tad sadarbībā ar izdevniecību "Neputns" un grāmatas mākslinieku Stefanu Pavlovski nonācām līdz drukai. Grāmatas atklāšana bija pagājušā gada 31. augustā, kā tādas atvadas no vasaras.

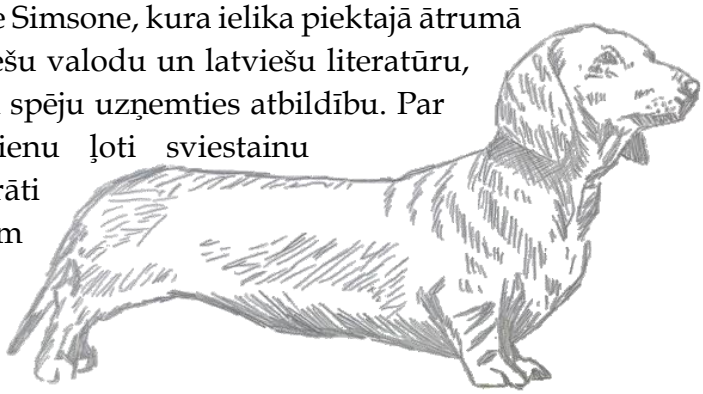
2. Bez tā, ka rakstāt dzeju, Jūs darbojaties arī mūzikas grupā "Alejas". Kā tapa grupas nosaukums un kas iedvesmo dziesmu rakstīšanu?

Grupas nosaukums radās tā, ka vienā brīdī vārds "Alejas" uzpeldēja un sākumā iepatikās ar fonētiskām īpašībām, ka viņā ir daudz šo patskaņu un gaisa, tās ir gan alejas, gan lejas, gan arī ālējas, ar to vārdu varēja spēlēties. Tad mēs sapratām, ka ir interese par ļoti ritmisku mūziku, un tur arī ir tās alejas, kurām, braucot cauri, gar abām pusēm zib šie sastādītie ritmiskie koki. Par dziesmu iedvesmām man šķiet mums visiem trīs, proti, man, Reinim Žodžikam un Spārei Vītolai, ikdienā ļoti patīk sekot līdzi vai strādāt ar sarunvalodu. Daudzas no dziesmām ir sākušās ar ikdienas valodas vērošanu, piemēram, kāds pasaka kaut ko, kas izklausās vienkārši dīvaini un smieklīgi pirmajā ausu uzmetienā, un tad tu saproti, ka tai frāzei ir vēl kaut kāds dubultdibens un papildu jēgas līmenis. Tādā ziņā mums patīk strādāt ar tādu sarunvalodu. Bet skaidrs, ka strādāt pie singla un albuma ir divas dažādas lietas, jo albumam ir šī kopīgā tēma un tad tu vari fokusēties vienā motīva starojumā, un no tā veidojas un vērpjas visādas iztakas. Un noteikti vēl mēs mēģinām balansēt starp diezgan vieglu un komisku attieksmi pret dzīvi, bet reizē nebaidīties runāt un adresēt arī sāpīgas tēmas.

3. Kādas ir Jūsu spilgtākās atmiņas par mūsu skolu?

Ir daudz atmiņu, kuras visdrīzāk nevaru avīzei stāstīt, bet es ar lielu cieņu un mīlestību atceros savas skolotājas, galvenokārt, protams, klases audzinātāju Ingu Harmsoni, lai gan bieži vien mēs nepiekritām viens otra viedoklim, no abām pusēm nāca ļoti cilvēciska pieņemšana un saprašanās. Un, protams, Dace Simsone, kura ielika piektajā ātrumā uzreiz tādu stingrību un attieksmi pret latviešu valodu un latviešu literatūru, tādu bez kompromisu tiekšanos pēc jēgas un spēju uzņemties atbildību. Par kādu konkrētu atgadījumu - atceros vienu ļoti sviestainu performanci skolotāju dienā, kur mēs kā literāti izdomājām paspīdēt - lasījām dzeju un ēdām granātābolus, visi bija baltos kreklos. Kaut kas tāds, ko tikai desmitajā klasē var izdarīt.

4. Kas ir Jūsu mīļākais dzīvnieks?

Man ir top trīs. Tāds dzīvnieks, ar kuru es gribētu dzīvot kopā, ir suns, bet šobrīd man ir tik nekonkrēts dzīves grafiks, ka man šķiet, ka es to suni tikai čakarētu. Tad man ļoti patīk eži. Man patīk, ka viņi vienmēr tik zinātkāri skatās un pēta zemi un ka viņi ir, no vienas puses, adataini un, no otras puses, mīksti un mīlīgi. Varbūt es ar viņiem vienkārši personificējos. Un tad man vēl ļoti patīk pūces, jo viņas vienmēr skatās tā, it kā viņas zinātu kaut ko vairāk, bet nevienam nestāsta. Viņām ir tāds noslēpums, un man šķiet, ka katram cilvēkam arī vajag būt savam noslēpumam.

5. Kas ir Jūsu iecienītākais mūzikas žanrs?

Es neklausos mūziku pēc žanriem, līdz ar to man grūti atbildēt par vienu žanru. Ja paskatās manas saglabātās dziesmas, tad tur ir viss: sākot no klasiskās mūzikas līdz latviešu pagrīdes repam. Es meklēju mūzikā nevis žanru, bet gan autentiskumu un vienkārši tādu melodisku emocionalitāti. Bet tas, ko es šobrīd klausos, ir tāda grupa "Ear", tad no latviešiem "Tante gaida", tad "Big Thief", šobrīd daudz *indie* – droši vien tāpēc, ka ir rudens.

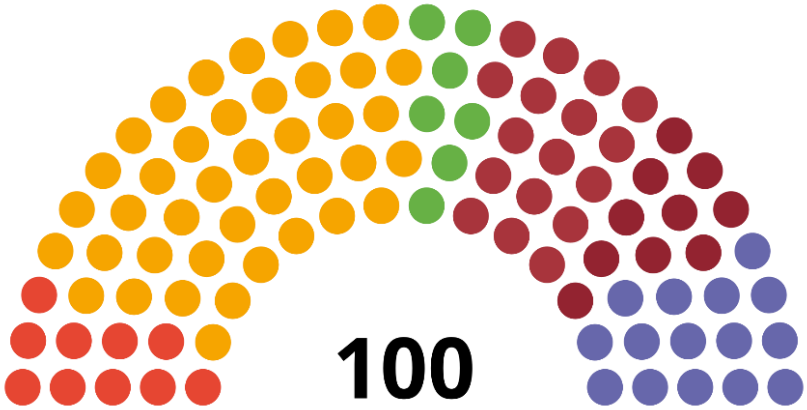
Paldies Kirilam Ēcim par interviju. L'avīzes lasītājiem, visiem RĀVĢ skolēniem un skolotājiem, viņš novēl drosmi un izturību, jo šis ir neskaidrs un ārkārtīgi steidzīgs laiks, kad daudz kas mēģina novērst uzmanību. Un neuzmanīgu cilvēku viegli vazāt aiz deguna. Un uzturēt savas miera vietas, prom no sociālajiem medijiem un ierīcēm, lai neaizmirstu, kā būt ar sevi, savām pārdomām, kā ieklausīties. Tādas vietas piedāvā literatūra, grāmatas, dzeja, labas filmas, laba mūzika un it īpaši labas, klātesošas sarunas.

/Irma Lilija Feldmane 10.d/

Saeimas vēlēšanas

3. oktobrī noritēja 15. Saeimas vēlēšanas, kuras noteica nākamo 4 gadu valdības sastāvu. Pirms vēlēšanām Latvijas politikā notika krīze - Evikas Siliņas valdība sabruka. Koalīcija, kurā darbojās tādas partijas kā "Jaunā Vienotība" (JV), "Zaļo un Zemnieku savienība" (ZZS) un "Progresīvie" (PRO), sāka šķelties, sākot ar likumprojektu par izstāšanos no Stambulas konvencijas, kuru ZZS atbalstīja kopā ar opozīcijas frakcijām. Lūzuma punkts Siliņas valdībai bija dronu uzbrukumi Rēzeknes novadā, kuri netika apstādināti. Tā laika aizsardzības ministrs Andris Sprūds no PRO bija spiests atkāpties no amata, un Evika Siliņa rosināja iecelt Sprūda vietā pulkvedi Raivi Melni. Konflikts starp JV un PRO saasinājās līdz nespējai vairs sadarboties, kas arī izraisīja Evikas Siliņas demisiju. Tā vietā prezidenta nominētais ministru prezidents Andris Kulbergs izveidoja pagaidu valdību, sastādot to no "Apvienotā saraksta", "Nacionālās apvienības", ZZS un JV, kura darbojās šajā priekšvēlēšanu laikā.

Vēlēšanu rezultāti

- **Apvienotais saraksts** - 41
- **Latvija pirmajā vietā** - 17
- **Suverēnā vara/Apvienība "Jaunlatvieši"** - 15
- **Nacionālā apvienība** - 10
- **Progresīvie** - 10
- **Jaunā Vienotība** - 7

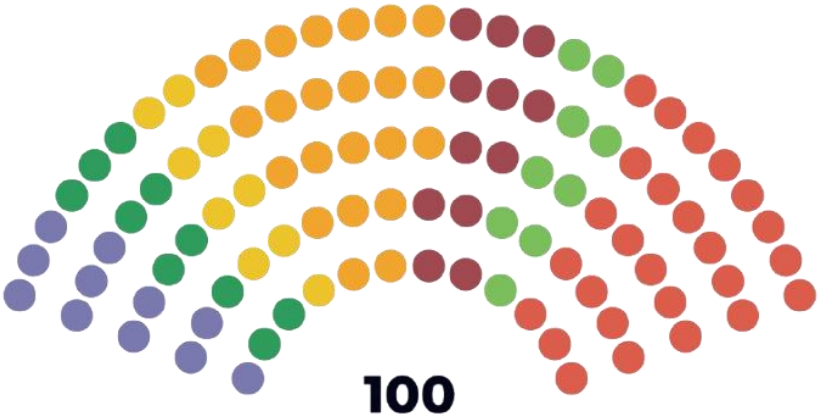
Vēlēšanu rezultāti bija pārsteidzoši vairākām partijām un ir pilnīgi mainījusi politisko telpu Latvijā. Andra Kulberga vadītais "Apvienotais saraksts" ieguva 41 mandātu, padarot to par lielāko uzvaru Saeimas vēsturē, tomēr vēlēšanās piedalījās tikai 51,79% balstiesīgo, kas ir zemākā vēlētāju aktivitāte, kas ir jebkad bijusi. Vēl pirms visas balsis tika saskaitītas, ZZS paziņoja, ka nav ieguvusi nevienu mandātu 15. Saeimā, un arī partija "Stabilitātei" netika ievēlēta. To vietā nākusi jauna partija - "Suverēnā vara/Apvienība "Jaunlatvieši"". Partijas, kā "Latvijas attīstībai", "Jaunā konservatīvā partija" un "Saskaņas centrs", kurām bija salīdzinoši liels elektorāts vēl 13. Saeimā, nav spējušas šogad atgūt savu vietu parlamentā. Tagad visas acis ir vērstas uz Andri Kulbergu un to, kādu valdību viņš izveidos. AS ir iespēja veidot koalīciju ar ikvienu no ievēlētajām partijām, izņemot JV. Tikai laiks parādīs to, vai tik liela uzvara Latvijas politikā ir laicīga lieta, vai tā tomēr spēs noturēties.

/Edvards Levinsons 11.e/

Signālvēlēšanas

Saeimas vēlēšanās var piedalīties tikai no 18 gadu vecuma, taču arī vidusskolēni interesējas par politiku un grib izteikt savu politisko viedokli. 215 mācību iestādēs, ieskaitot mūsu skolu, 10.-12. klašu skolēniem bija iespēja nobalsot signālvēlēšanās, kurās varēja atbalstīt tās pašas partijas, kas kandidēja uz Saeimu. No 44463 balsstiesīgajiem nobalsoja tikai 25522, kas ir 57,40%, tomēr tā ir lielāka aktivitāte nekā Saeimas vēlēšanās. Mūsu skolā balsot varēja 24. un 25. septembrī, bet rezultātus paziņoja tikai pēc Saeimas vēlēšanu norises, lai neietekmētu pilngadīgo vēlētāju balsis.

Vēlēšanu rezultāti

- **Progresīvie** - 26
- **Apvienotais saraksts** - 23
- **Latvija pirmajā vietā** - 12
- **Suverēnā vara/Apvienība "Jaunlatvieši"** - 11
- **Nacionālā apvienība** - 9
- **Jaunā Vienotība** - 9
- **Zaļo un Zemnieku savienība** - 10

/Edvards Levinsons 11.e/

Valsts svētki

Klāt jau novembris, kas kādam nozīmē ZPD (zinātniski pētnieciskais darbs) priekšpēdējo mēnesi, kādam kultūras pieredzes dienasgrāmatu, kādam vienkārši pirms ziemas brīvlaika NPD (noslēguma pārbaudes darbs) un kādam – visu to kopā. Ceru iedvesmot, varbūt palīdzēt ar KPD (kultūras pieredzes dienasgrāmata) novembra ierakstu, publicējot savu, no pagājušā gada. Cik zinu, visi šie pasākumi notiks arī šogad, tāpēc iesaku tos ieplānot un izbaudīt procesu! ♥

Novembris ir saspringts mēnesis, kas atrodas starp oktobra rudens brīvlaiku un Ziemassvētku brīvlaiku decembrī. Tomēr novembris ir arī mans mīļākais mēnesis nevis skolas darbu, bet tieši valsts svētku dēļ.

Pēdējos trīs gados mana ģimene ir izveidojusi divas jaunas tradīcijas – kopā dodamies nolikt svecītes pie Prezidenta pils Lāčplēša dienā, ejam uz koncertu Uzvaras parkā (ja jaudājam un ja tur ir kāda grupa/dziedātājs, kas mums patīk) un vērojam armijas parādi 11.novembra krastmalā 18. novembrī.

– ZVANS AR MĒLI –

Sākumā nedaudz par dienu, kurā godinām Latvijas brīvības cīņās kritušos varoņus - **Lāčplēša dienu.** Arī pagājušajā gadā kopā ar tēti devāmies uz 11. novembra krastmalu Lāčplēša dienā. Todien skolas korim bija koncerts Sudrabkalniņā (tur uzstājās arī vīru kopa "Vilki", viena no manām mīļākajām grupām ♥), tad devāmies nolikt svecīti krastmalā pie Rīgas pils un pēc tam uz Uzvaras parku – visu to apmēram 2 stundu intervālā. Man, protams, patika visi pasākumi 11. novembrī (arī 18. novembra parāde) un, šķiet, tētim tāpat. Citēju viņa teikto: "Labs piedzīvojums, īpaši tādēļ, ka aiziet vēlējās mana meita."

Svecīšu nebija vēl tik daudz, jo mēs ieradāmies pie pils kādu stundu vai divas agrāk nekā citus gadus, bet cilvēki nāca un gāja ierastā plūsmā. Pie pils dziedāja "Daugav's abas malas", krastmalā – Valsts himnu. Ar lielām mokām (man bail no uguns) izlauzāmies pie pils mūra nolikt svecīti, kāds svešs cilvēks aizdedzināja mūsu svecītes, tad gar krastmalu devāmies uz transporta pieturu, lai brauktu uz Uzvaras parku.

2023. gadā, ja nemaldos, Uzvaras parkā uzstājās grupa "Raxtu raxti", pagājušajā gadā – vēl viena man mīļa grupa – **"Iļģi"**. Viņu koncerts ilga apmēram stundu, un man izdevās nofilmēt dažas no manām mīļākajām dziesmām. Šeit cilvēki bija jautrāki nekā Daugavmalā, viņi ieturēja distanci viens no otra, bet vietām dungoja līdzi, daži drīz vien sāka dejot. Pēc "Iļģiem" koncerts turpinājās, taču bijām noguruši, nosaluši, tāpēc gājām mājās.

Bērnībā vecāki mani veda pie **Ilgas Reiznieces** (grupas "Iļģi" dibinātāja un dalībniece) uz nodarbībām, kuras viņa pasniedza (viņa joprojām rīko šīs nodarbības). Tajās mums, bērniem, mācīja tautasdziesmas, rotaļas. Es maz ko no tām atceros, tāpēc ļoti vēlētos pajautāt viņai, kā mana vecuma cilvēki nokļūst folkloras pasaulē. Dziesmu svētki ik pēc 5 gadiem man ir par maz. 😇

107. Latvijas Neatkarības pasludināšanas dienā - 18. novembrī gājām uz Rīgas pili, kur katru gadu notiek tautas rokdarbu demonstrējumi. Mana mamma kopā ar pinēju grupu, kurā viņa piedalās, mācīja apmeklētājiem pīt no klūgām grozus. Pl. 13.30 sākās militārā svētku parāde. Es tik daudzas reizes esmu to redzējusi, ka zinu visu notikumu secību no galvas. Šogad vienīgā atšķirība bija tā, ka pēc parādes mūs nelaida pie kuģiem. Es apsardzei pavaicāju, vai tas tāpēc, ka kāds pagājušogad aizbrauca līdzi pa kluso? Ir tik uzjautrinoši vērot, kā nopietns, iespaidīgs cilvēks (bruņas, ierocis utt.) sāk ķiķināt, it kā maska būtu nokritusi.

Parāde sākās ar Nacionālo bruņoto spēku augstākā vadoņa, Valsts prezidenta Edgara Rinkēviča, aizsardzības ministra Andra Sprūda un NBS komandiera ģenerālmajora Kaspara Pudāna runām. Varbūt es kļūdos ar Sprūda un Pudāna runām, jo mūždien runātāju vārdi tiek paziņoti tik raiti, ka es tos nesaklausu, bet prezidents gan runāja. Tad ir "mazā parāde" - pārstāvji no NATO nes savus

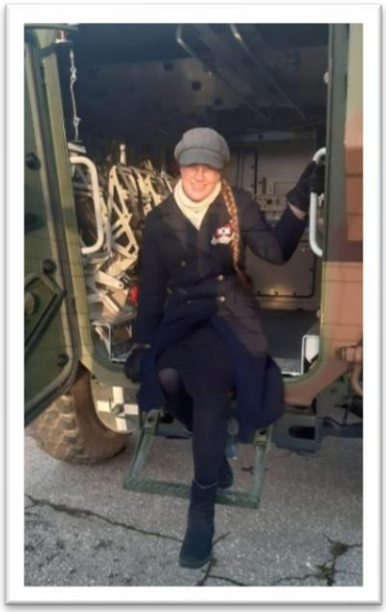
karogus. Man patīk, ka vienai no mazākajām valstīm - Igaunijai - ir vislielākais karogs, turklāt ar apzeltītu kāta uzgali. Prieks par viņiem. Savukārt itāļi katrreiz skrien, nevis soļo. It kā viņiem tā esot tradīcija, bet mēs smejamies, ka viņiem vienkārši ir auksti. Katru gadu kāds no publikas vienam no viņiem pasniedz krūzīti ar kafiju.

Tad soļoja bruņoto spēku armijas vienības, tostarp jaunsargi. Pēc viņiem nāca pirmās palīdzības komandas un tehnika. No sākuma armijas transportlīdzekļi, tad policijas un ugunsdzēsēju mašīnas, motocikli. Šajā laikā mēs jau bijām aizgājuši pie Vanšu tilta, tieši laikā, lai sagaidītu gaisa spēku šovu.

Tālāk, pie ostas, izmēģinājām robežsargu darbu, minot, vai cilvēki divās bildēs ir tie paši, vai arī ID fotogrāfija ir viltota. Tētis mani uzvarēja, bet robežsardzes pārstāve uzvarēja mūs abus. Es domāju, ka būtu varējusi iegūt vairāk pareizu atbilžu, ja es spētu tikt pāri šaubām par sevi. Turpat bija iespēja iekāpt/uzkāpt uz dažādu valstu militārās tehnikas: es nokļuvu bruņotā transportlīdzeklī, kam diemžēl neatradu precīzu nosaukumu.

Pagājušajā gadā bija viena nozīmīga, pagaidām vēl neparasta atšķirība; pirmo reizi Valsts svētku militāro parādi vadīja sieviete - **pulkvede, NBS štāba bataljona komandiere Antoņina Bļodone**. Domāju, ka viņa, sasniedzot savu sapni, iedvesmos vairākas Latvijas meitenes. Tomēr, ja es viņu satiktu, es vēlētos viņai pavaicāt, vai Latvijā sievietes nesaskaras ar sarežģījumiem šādās izteikti vīrišķīgās profesijās? Mans priekšstats par šo tēmu ir no ASV filmām, tāpēc būtu interesanti dzirdēt, kā tas ir Latvijā.

Man liekas, ka nav vajadzības kādam ieteikt vērot parādi, jo nedomāju, ka ir daudz cilvēku Rīgā, kuri par to nezina, bet Lāčplēša dienas koncerts Uzvaras parkā gan laikam dabū mazāk uzmanības.

Es labprāt ieteiktu šo koncertu cilvēkiem, kam patīk folklora un kuriem ir slinkums iet lāpu gājienā. Tikai šīm aktivitātēm ir viens kopīgs trūkums - Latvijā novembris ir auksts, tas laikam nedaudz nomāc gaisotni.

Agrāk es biju pārliecināta, ka mana pirmā skola, kura nosaukta pulkveža Oskara Kalpaka vārdā, manī ir ieaudzinājusi ultra-patriotismu, kas liek fanot par armiju u.tml. Tikai šogad Jaunatnes dziesmu svētkos es beidzot sapratu, ka man ļoti svarīga ir kopības sajūta. Tāpat kā dziesmu svētku laikā svešinieki sadziedās sabiedriskajā transportā, klusāk un mierīgāk cilvēki dzied starp siltajām svecītēm vējainajā Daugavmalā. Tāpat kā dziesmu svētku gājienā cilvēki māj ar ziediem, tā Valsts svētkos viņi vicina karodziņus, uzgavilē armijas parādē. Novembris man ir kā ikgadēji **mini dziesmu svētki** 🎵.

/Kate Ērika Alberta 12.c/

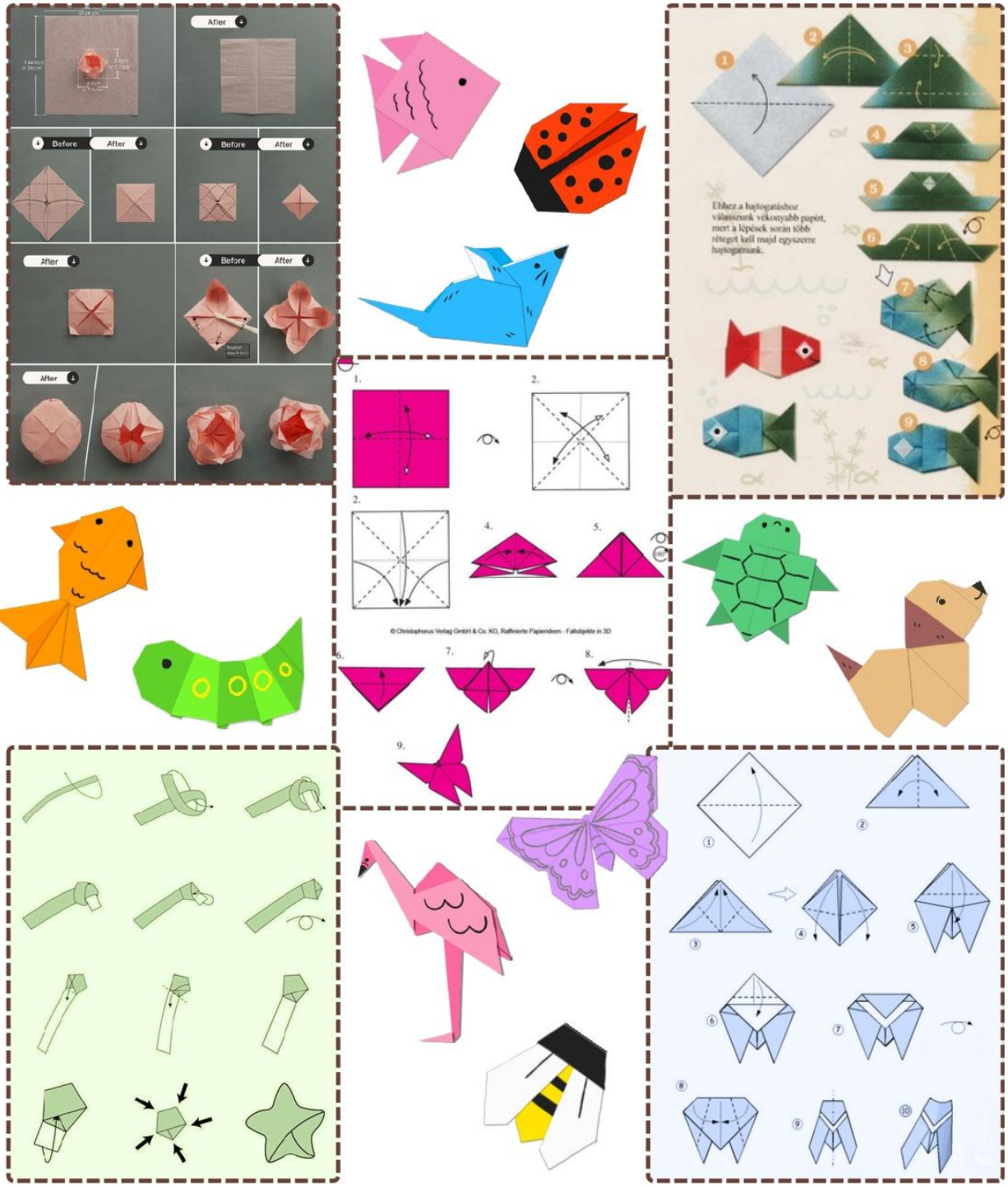

Mēģinājumi
izgaršot
dzīvi

– MĒĢINĀJUMI IZGARŠOT DZĪVI –

Radošais stūrītis

Ielas jau sētas ar peļķēm, turpretī raibi iekrāsojas un spilgti zaigo rudens košās lapas. Lai ievestu ikdienā nedaudz pigorus un jociņus, iesaku radošus rokdarbus, kas aizpildītu klusos vai garlaicīgos brīžus jebkur - transportā, skolā, mājās - visur.

Origami ir tradicionāla japāņu māksla, kurā no papīra izveido dekoratīvas formas un figūras, piemēram, dzīvniekus, putnus (populārākā no tām ir dzērve) un ziedus, parasti neizmantojot griezumus, līmi vai marķējumus. Tā apvieno japāņu vārdus ori (locīšana) un kami (papīrs), lai pārveidotu papīru 3D mākslas darbā.

– MĒĢINĀJUMI IZGARŠOT DZĪVI –

Praktiski visur - ceļmalās, parkos, zālājā - ir sakritušas košas un raibas rudens lapas. Vēl viena ļoti jautra aktivitāte ir presētu lapu vai ziedu veidošana. Attiecīgi paveras neskaitāmas radošas izpriecas, ko var darīt ar jauniegūtajiem materiāliem, piemēram, veidot kolāžas, konfeti, ielaminēt kā piekariņu, auskarus u.t.t.

Pamatskolā, mājturības stundās, ar pērļošanu jau daudzi ir iepazinušies, bet, manuprāt, tā ir burvīga aktivitāte, kurai iedvesmu var gūt jebkur. Nesen Latvijas Universitātē ievēroju studenti, kurai bija DNS struktūras auskari no pērlītēm, un nolēmu arī tādus izveidot. Arī sociālajos medijos ir bieži dažādu aktivitāšu ieteikumi draugiem, piemēram, izveidot rokassprādzes, kombinējot pērlītes savās acu krāsās.

Kā pēdējo aktivitāti es ieteiktu izšūšanu. Manuprāt, tas ir lielisks veids, kā piešķirt apģērbam unikālus elementus, kā arī ar to var izveidot dažādas radošas un personīgas dāvanas citiem tuviniekiem.

Lai visiem raibs un izbaudāms rudens! :)

/ Katrīna Puriņa 11.b /

Novembrim

Horoskopi

Auns

Šomēnes tevi sagaida daudz jaunu iespēju iemācīties spēlēt klavieres. Esi drosmīgs, jo tavā ceļā uzradīsies skolotājas, kas uz tevi sabļaus, taču beigās viss būs labi (varbūt)! Neļaujies impulsivitātei un neiztērē visu savu naudu vintedā.

Vērsis

Pievērsies savai pašizaugsmei, noskatoties dokumentālo filmu par Livonijas Ordeni. Uztaisi savu 2027.gada bucket list un tajā iekļauj aktivitātes, kas stiprina emocionālo stabilitāti. Mēneša beigās tu vairāk pievērsīsies kulinārijai, mēģini neaizdedzināt virtuvi!

Dvīņi

Tev būs iespēja atrast savu otro pusīti, taču, lai to panāktu, tev būs jāsocializējas un jāapmeklē jauniešu pasākumi Jūrmalā. Sāc lietot baldriānus (tikai nesajauc ar kaut ko citu), lai mierinātu savus impulsīvos ieradumus. Izdzer rūķīšu tēju un centies izvairīties no konfliktiem, kas gaidīs aiz katra stūra.

Vēzis

Ietuntulējies segās, uztaisi kakao ar zefīriem un beidzot noskaties "Viņas melo labāk". Atceries pabarot savus mājdzīvniekus un izžauj veļu, jo vecākiem gaidāms dusmu izvirdums. Cītīgi izvērtē savas prioritātes un esi rūpīgs, taisot literatūras projekra darbu!

Lauva

Esi gatavs izcelties! Uzvelc spilgtāko apģērbu uz skolu un nebaidies, kad tevi izsauc pie tāfeles matemātikā. Kad esi nokaitināts, tad iesēdies tramvajā un aizbrauc pastaigāt uz Ķengaragu. Nevilcinies paņemt binokli un vērot putnus parkā!

Jaunava

Nopērc veikalā C vitamīnu un izvairies no puņķainiem cilvēkiem. Izsūc savu istabu un nopērc jaunas dekorācijas Ikea. Pavadi laiku sportojot un noskrien 5km, atklājot jaunas Rīgas ielas. Optimizē savu rīta rutīnu, lai no rīta darītu Surya Namaskar.

– MĒĢINĀJUMI IZGARŠOT DZĪVI –

Svari

Tevi sagaida harmonija visur, kur tu dosies! Tu pēkšņi attapsies, ka visi parādi ir izdarīti un varēsi atpūsties, lai atgūtu iekšējo līdzsvaru un mieru. Izcep šokolādes brauniju un izmēģini disku golfu. Šajā mēnesī tu atklāsi, ka tev ir jauns radinieks.

Skorpions

Netērē naudu latiņā par bulciņām, bet investē to, nopērkot AirBaltic lidmašīnas biļetes ķirsīšu cenās. Izvairies no pārmērīgas noslēgtības un lasītavā iepazīsties ar jaunu draugu. Beidz prokrastinēt un sāc gatavoties eksāmeniem!

Strēlnieks

Nopērc sudoku bukletu un piesakies matemātikas olimpiādei. Asini savu prātu, noskatoties dokumentālo filmu par Černobiļu. Aizbrauc uz Rēzekni un ļauj savai ziņkārībai sevi virzīt neceļos! Pagaršo Ausmeņa kebabu!

Mežāzis

Tev gaidāma negaidīta dāvana no tuvākajiem cilvēkiem. Iegādājies plānotāju un laicīgi saplāno savu laiku, tomēr neaizmirsti arī atpūsties, paspēlējot Roblox. Nosvini savus mazos panākumus, piemēram, laicīgu pamošanos uz skolu!

Ūdensvīrs

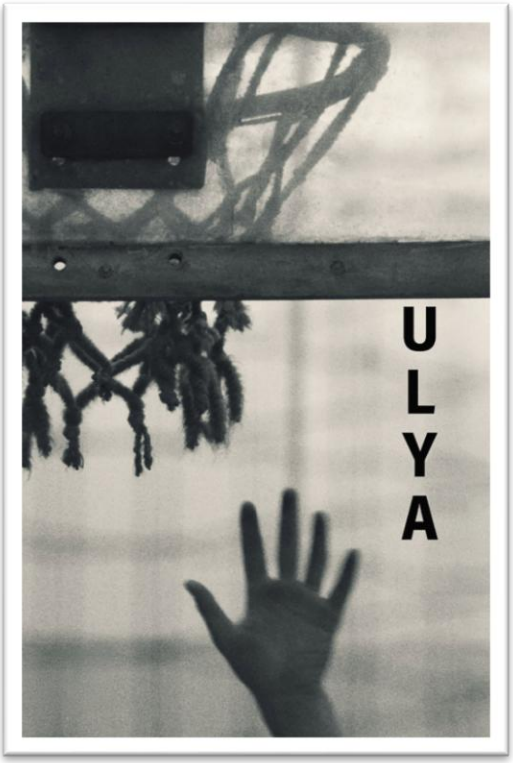
Tu aizbrauksi uz Igauniju apskatīt Narvas degslānekļa raktuves. Šajā mēnesī tev ir jāizmēģina nodarbes, kas attīstīs tavu radošumu, piemēram, keramika. Piesakies raidījumam "Gudrs vēl gudrāks" un nebaidies no kļūdām un neveiksēm.

Zivis

Tava intuīcija kļūs spēcīgāka, tāpēc atvadies no toksiskiem cilvēkiem savā dzīvē. Pievērs uzmanību savām sajūtām un velti laiku grāmatas "Dzīvnieku ferma" lasīšanai. Šis ir tavs atgādinājums nodot bibliotēkā grāmatas! Mēneša laikā iemācīsies lasīt Morzes kodu.

/Katrīna Grīnfīlde, Laima Balcere 12.b/

L'avīzes komandas filmu ieteikumi

Uļa (2026)

Viestura Kairiša filma *Uļa* stāsta par leģendāro Latvijas basketbolisti Uļjanu Semjonovu (1952-2026), kura sava auguma un izcilā talanta dēļ izcēlās gan sportā, gan sabiedrībā. Filma pievēršas ne tik ļoti viņas basketbola karjerai, bet vairāk personīgajai pieredzei un grūtībām, ar kurām viņai nācās saskarties. Šī nav tipiska latviešu filma par basketbolu, kā *Tīklā. TTT leģendas dzimšana* vai *Sapņu komanda 1935*, jo tās galvenais uzsvars nav uz sporta sasniegumiem, bet gan uz pašu Uļjanu un viņas iekšējo pasauli.

Aktieris Kārlis Arnolds Avots bija idejas autors un gatavojās šai lomai aptuveni astoņus gadus, dēvējot Uļjanas Semjonovas atveidošanu par savu *Hamletu*. Filma pasaules mērogā tika izrādīta 79. Kannu kinofestivāla programmā *Īpašais skatiens*, bet Latvijas kinoteātros piedzīvoja pirmizrādi 2026. gada 16. septembrī.

Skatoties filmu *Uļa*, es nespēju ignorēt faktu, ka Uļjanu Semjanovu atveido K. A. Avots. Man šķiet pretrunīgi, ka filma, kurā Uļjana saskaras ar seksismu un sabiedrības šaubām par viņas sievišķību, pati izvēlas sievietes tēlu uzticēt vīrietim. Taču vienlaicīgi apzinos, ka Latvijā nav daudz aktrišu, kuras atbilstu Uļjanas fiziskajiem parametriem, un ar specefektiem šo atšķirību būtu grūti noslēpt. Tomēr man paliek jautājums – vai galvenajai lomai tiešām bija jāizvēlas vīrietis? Lai arī šī izvēle man liek aizdomāties, nevaru noliegt, cik pārliecinoši Avots atveidoja Uļjanu.

Manuprāt, viena no filmas lielākajām vērtībām ir detaļas, kuras skatītājs var arī nepamanīt. Tās ir nianses, ko Avots piedeva Uļjanas atveidošanai. Katra rokas, kāju vai muguras kustība, galvas pagriešana, plecu kustēšana un novietošana, un kopumā tas, kā viņš atrādīja Uļjanas staigāšanu, skriešanu un stāju, bija pilnībā līdz katram sīkākajam milimetram precīzs. Viņš tēloja sievieti, kuras ķermeņa daļas bija lielākas, nekā viņa pati saprata, un šo neziņu, kur ko likt, šo vēlmi sarauties tikai, lai iekļautos pūlī, Avots attēloja vienkārši izcili. Es novērtēju aktiera degsmi un kaislību par šo projektu. Tas, kā viņš par to runā, ir ļoti aizkustinoši un liek man nedaudz *pievērt acis* uz iepriekš minētajām raizēm.

Filmas sižets gan nepiedāvā neko īpaši jaunu, un tās noslēgums man šķita paredzams. Tomēr *Uļa* piesaista ar režisora Viestura Kairiša veidoto vizuālo stilu un atmosfēru. Kairiša filmas ir pazīstamas ar savu vizuālo meistarību, un par to es pārliecinājos jau, skatoties filmas: *Janvāris* (2022) un *Piļsāta pī upis* (2020). Filmā nav izteiktas notikumu secības, un tajā trūkst konkrētu

vēsturisku faktu un datumu. Manuprāt, to pievienošana nemaz nav nepieciešama, jo tā tikai padarītu stāstu sarežģītāku un novērstu uzmanību no kopējās noskaņas.

Arī *Uļas* skaņu celiņš ir viens no filmas spilgtākajiem elementiem. Tas lieliski papildina tās atmosfēru un vēl ilgi paliek galvā pēc seansa. Ar nepacietību gaidīšu brīdi, kad to varēs klausīties *Spotify* platformā.

Filma manī atstāja pretrunīgas izjūtas. Es joprojām neesmu pārliecināta par vīrieša izvēli Uļjanas lomai un nedomāju, ka izcila aktierspēle automātiski atrisina jautājumus par reprezentāciju. Tomēr es noticēju Avota radītajai Uļjanai. Un, manuprāt, tas ir ievērojams sasniegums. Uz ekrāna es neredzēju vīrieti, kurš tēlo sievieti. Es redzēju Uļu.

/ Ingrīda Ignatova 11.e /

L'avīzes komandas mūzikas albumu ieteikumi

"how i'm feeling now"

Dziedātājai Čarlijai (Charli xcx) 2020. gadā iznāca eksperimentālais popmūzikas albums "how i'm feeling now".

Tā noskaņa, manuprāt, der ļoti īpašam brīdim dzīvē, kad nezini, kas tieši jādara un kas notiek. Albums iznāca visai pasaulei ļoti īpašā dzīves posmā – Covid-19 laikā, un šī tematika tiešām arī atspoguļojas albumā. Tajā jūtamas ilgas pēc draugiem, mīlestības, kā arī stabilitātes. Liela daļa no albuma ir arī tieši un netieši par mīlestību.

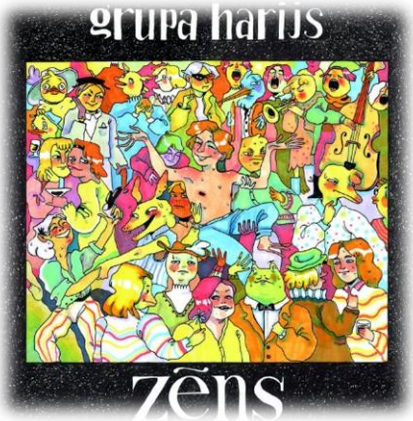
Čarlijas ceturto studijas albumu producējis leģendārais britu producents A. G. Kuks (A. G. Cook) kopā ar pašu Čārliju un mūziķi, arī producentu BJ Bērtonu (BJ Burton). Abi producenti ļoti bieži sadarbojas, gan radot mūziku, gan arī Čarlijas 2026. gada filmā "The Moment", kuru, atzīstos, neesmu pati vēl redzējusi.

Albuma radīšana ir notikusi īpatnējā veidā, tajā iesaistot daudzus fanus, piedaloties gan šovā "X", gan arī pašas radītajā radio šovā.

Dažas no albuma pērlēm ir dziesmas "party 4 u", "anthems" un "claws". Jāatzīstas, ka "claws" tiešām ir mans favorīts, kurā ir apvienota albuma tematika ļoti skaistā veidā. Noteikti iesaku noklausīties šo albumu visiem,kuriem patīk gan radio pops, gan arī kas eksperimentālāks.

/Tīna Pečule 10.c/

"Zēns"

2018. gadā dibinātā grupa *ASTON-KAIS* (iepriekš zināma arī kā *Grupa Harijs*) ir, iespējams, Liepājas mazāk zināmā, bet ļoti elegantā un allaž jautrā grupa, kas sastāv no sešiem liepājniekiem un diviem Latgales pārstāvjiem.

ASTON-KAIS ir artroka un progresīvā roka grupa. Sākotnēji tajā bija četri multi-instrumentālisti, taču laika gaitā kolektīvs ir audzis ne tikai skaitliski, bet arī stilistiski. Viņu muzikālo ietekmju loks ir plašs — no 70. gadu smagā roka (piemēram, *Led Zeppelin* un *Blue Oyster Cult*) līdz džeza leģendām, kā Mailss Deiviss un Bils Evanss, un pat mūsdienīgākiem ģitārmūzikas meistariem, piemēram, *King Gizzard and the Lizard Wizard*.

Grupa izdevusi 3 studijas albumus — divus kā *Grupa Harijs* un vienu kā *ASTON-KAIS*.

2020. gada 17. aprīlī grupa izdeva savu debijas albumu "Zēns", 2021. gadā iznāca otrais studijas albums "Alku dunu troksnis", vēlāk grupa nomainīja nosaukumu uz *ASTON-KAIS* un 2022. gadā izdeva trešo albumu "Modus Operandi", kas 2023. gadā nominēts balvas Zelta Mikrofona kategorijā "Roka vai metāla mūzikas albums".

Grupa *ASTON-KAIS* ir ātri ieguvusi uzticīgu klausītāju loku savā dzimtajā pilsētā, un daudzi citi atbalstītāji ir pievienojušies viņu koncertos. Grupa ir dalījusi skatuvi ar citām ievērojamām Latvijas un Lietuvas indimūzikas grupām, tostarp "JUUK", "Shi Shi" un "Stūrī Zēvele" (noteikti iesaku paklausīties arī šīs grupas).

Neesmu paguvusi noklausīties visus *ASTON-KAIS* albumus, zinu, kauns un negods, bet ar pārliecību varu teikt, ka albums "Zēns" ir kļuvis par vienu no maniem latviešu mūzikas favorītiem. No šī albuma man patika dziesmas "Zēns, kurš gribēja palikt stāvoklī pirms nāves", "Čigāns", "Es esmu ods", "Pavasarainavas", "Dzeive nav rūžulauks" un "Kas ir šis zēns". Man ārkārtīgi aizrauj albuma "Zēns" instrumentālais pavadījums un brīžiem humoriskie dziesmu teksti. Es visiem iesaku noklausīties šo albumu un ceru, ka kādam arī būs vēlme atbalstīt šo mazāk zināmo grupu.

/ Katrīna Puriņa 11.b /

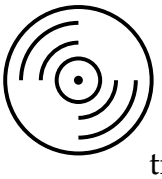
R.A.W.

Kamēr popmūzikas mākslinieki valda pār mūsu *spotify* un radio, latviešu mūzikas pagrīdē katru gadu nāk klāt jauni, talantīgi mūziķi. Grupai "Melanholika" sekoju gandrīz gadu un esmu bijis uz vairākiem viņu koncertiem šī gada laikā, un tie spēja mani pārsteigt katru reizi ar ļoti izteiksmīgu un tiešām oriģinālu mūziku. Tā ir *emo/math rock* grupa, kas dzied angļu valodā un bieži uzstājas pagrīdes koncertos un festivālos.

Vairāki grupas biedri nāk no Rīgas 45. vidusskolas, piemēram, solists Mārtiņš Zikmanis, bundzinieks Eduards Gauris un bijušā basiste Eva Zālīte. Pašlaik basists ir džeks, kura iesauka ir Koļa

un kurš spēlē grupās "süki" un "Paškontrole". Grupas vijolniece ir Maija, kura savu pilno vārdu neafišē.

10. oktobrī grupa rīkoja sava pirmā albuma "R.A.W." prezentāciju bārā "Aleponija". Albumā ir iekļautas dziesmas, kuras varēja iepriekš dzirdēt viņu koncertos, un tas tika ierakstīts vasarā, kad Eva Zālīte vēl bija basiste.

Dziesmās dominējošais instruments parasti ir ģitāras ar sarežģītām melodijām, kas ir viena no *math rock* žanra īpašībām, un vienmēr ir interesanti ieklausīties mazās detaļās. Dziesmas "Problematic" un "A song to die to" ir labi piemēri tam, cik enerģētiska var būt šī grupa, un to var pat just, sēžot mājās un klausoties ierakstu. Bet ir arī melanholiskākas dziesmas (burtiskā nozīmē), piemēram, "Diary", "Perfect pair" un "Move on/Rumination". Zikmaņa balss ir ļoti spēcīga, un uzrakstītie vārdi dziesmām palīdz iejusties šī albuma drūmajā pasaulē, ko tas veido. Tomēr tas nenozīmē to, ka obligāti ir jābūt depresīvā stāvoklī, lai klausītos grupu "Melanholiku".

Šis albums ir baudāms, sākot ar brīnišķīgo instrumentu spēli un beidzot ar dziesmu vārdiem, kuros nav grūti iejusties. Es tiešām iesaku visiem noklausīties šīs grupas dziesmas, un, ja patīk, atbalstīt grupu, nopērkot albuma CD disku vai digitāli vietnē *bandcamp*. Man ir prieks redzēt to, ka pastāv jaunas grupas, kuras spēj radīt fantastisku mūziku Latvijā, nesekojot citu piemēram. Mīļākās dziesmas: Diary, Move on/Rumination, A song to die to, tjz.

/Edvards Levinsons 11.e/

Lietas, kas trigerē

1. "Skolotāj, kur es šo dzīvē pielietošu?"
2. Lien priekšā pusdienu rindā.
3. "Aizņemas" pildspalvu, bet nekad neatdod.
4. Tevi izsauc pie tāfeles tieši tad, kad nezini atbildi.
5. Apēd 1 kumosu no ēdiena un pārējo izmet.
6. Neskatās, kur iet, jo ir pielipuši telefonam.
7. Cilvēki ar milzīgām somām, kas neskatās, ka pa ceļam ar to somu ieblieza pusei no skolas.
8. Nesaprot, ka pa kāpnēm jāiet divās rindās, nevis trīs.
9. Stundas laikā krata kāju tā, ka visa klase dreb.
10. Skrien virsū, neskatoties sev apkārt.
11. Uz pārbaudes darbiem vienmēr ir gripa.
12. Skaļi čāpstina košļenes stundu laikā.
13. Sēž uz zemes, izstiepjot kājas pāri visam gaitenim.
14. Sporta stundās sūdzas par pilnīgi visu, kas jādara.
15. Klausās austiņas tik skaļi, ka to dzird 3 solus tālāk.

/Laima Balcere 12.b/

Ei forijas
sīrupā

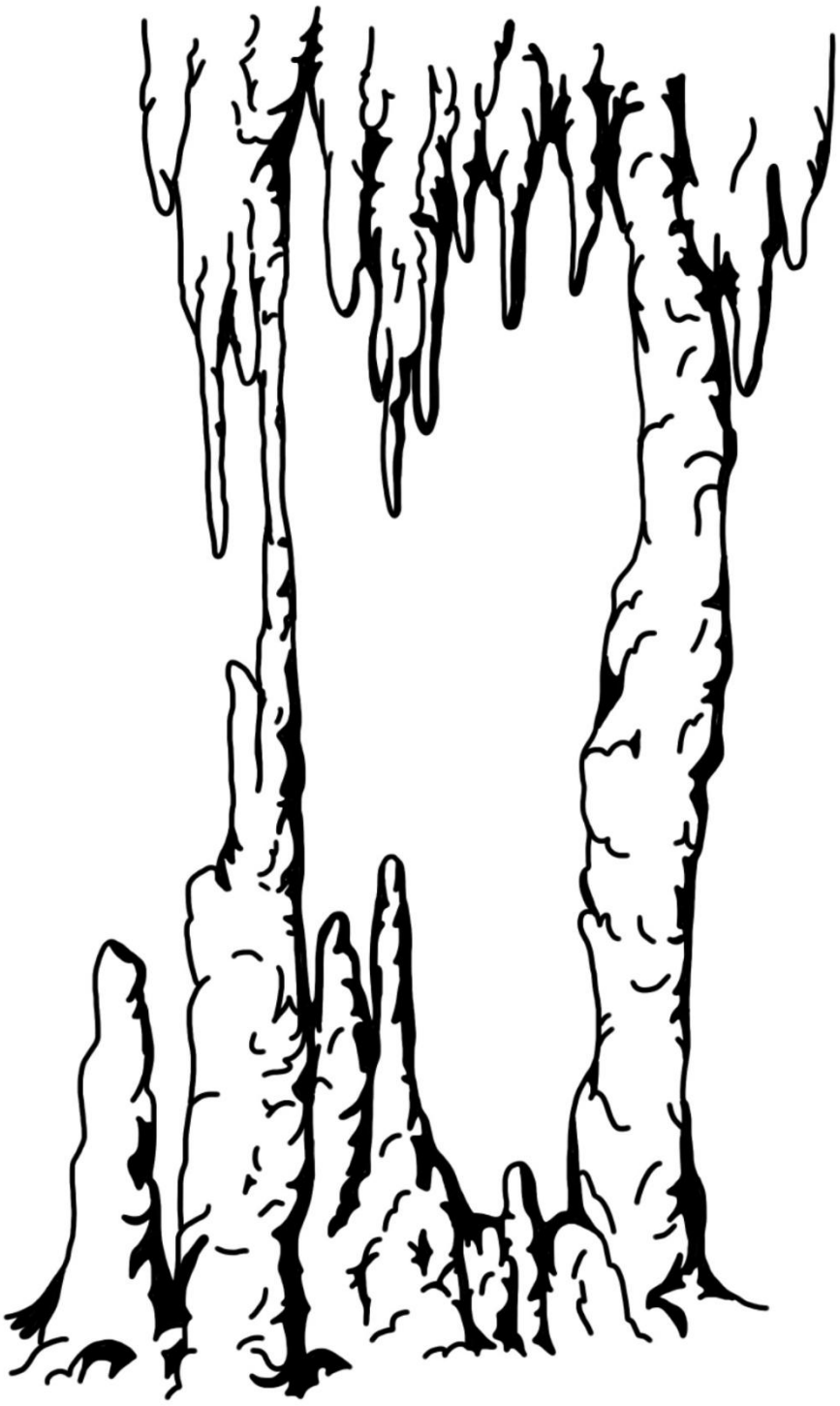
Iegrožots pazemē

Jūtos kā viltus notiesāts drellis
Miglainā gadsimtu mijā
Kā grabasts, kas atstāts ceļa malā
Gaidu gausu, cerību nelielu šai cīņā

Baroni, bīskapi, karavadoņi
Tie nestāvēs pretī man
Jo ceļu rāda pati Laima
Ticību un spēku dod gan

Kā spēcīgam vadonim
Tā pieticīgam zemniekam
Dziļas saknes vada
Gurdenā ceļā
Slien karogu savu
Nezaudē
Dzirksteli, degsmi
Velēnas zemzemē
Nemeklē sevi
Ieslodzītu pazemē

/Aizgoze/

Rudens krāšņais

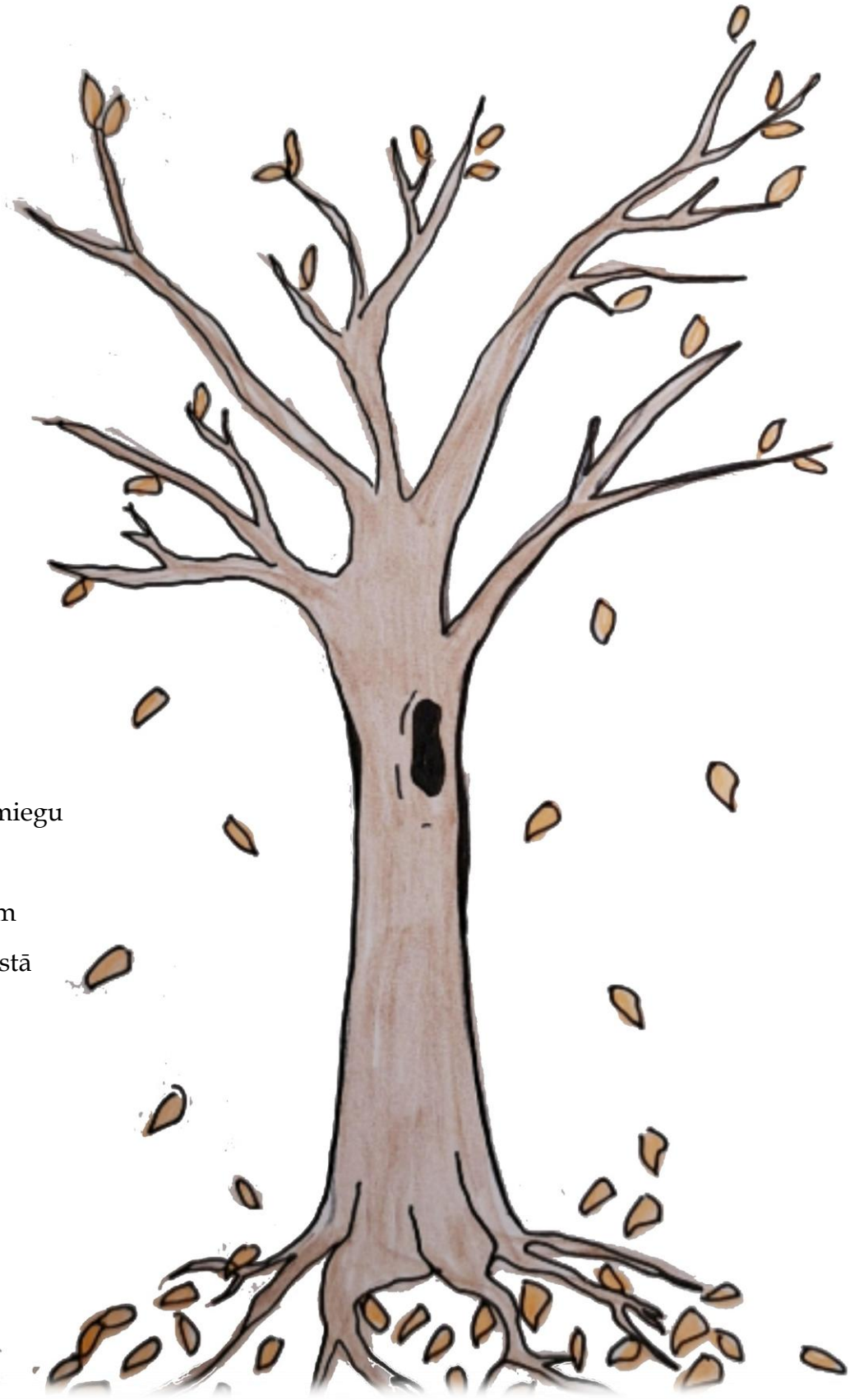
Krāšņs, krāsains
Ir rudeņos
Virspusē brīnišķīgs
Ar nāvi apakšā

Kādu nāvi?
Nāvi, bezgalīgu nāvi
Milzīgu nāvi
Hloroplastu nāvi

Dzīvnieku nāvi
Mūžīgi miegu

Ja paveicas pusmūžu miegu
Un tas viss
Priekš dažām sirsniņām
Mammas Facebook postā

/Rābele/

Nebrīve

Aiz restēm mana sirds sēž,
Neuzticams ir jūtu vadītais ceļš
Spraukties caur stieņiem nav jēgas,
Šajā kambarī tagad tai mājas,
Sirds skatiens tikai apglāsta,
Visus, kuriem tuvoties nav kauna,

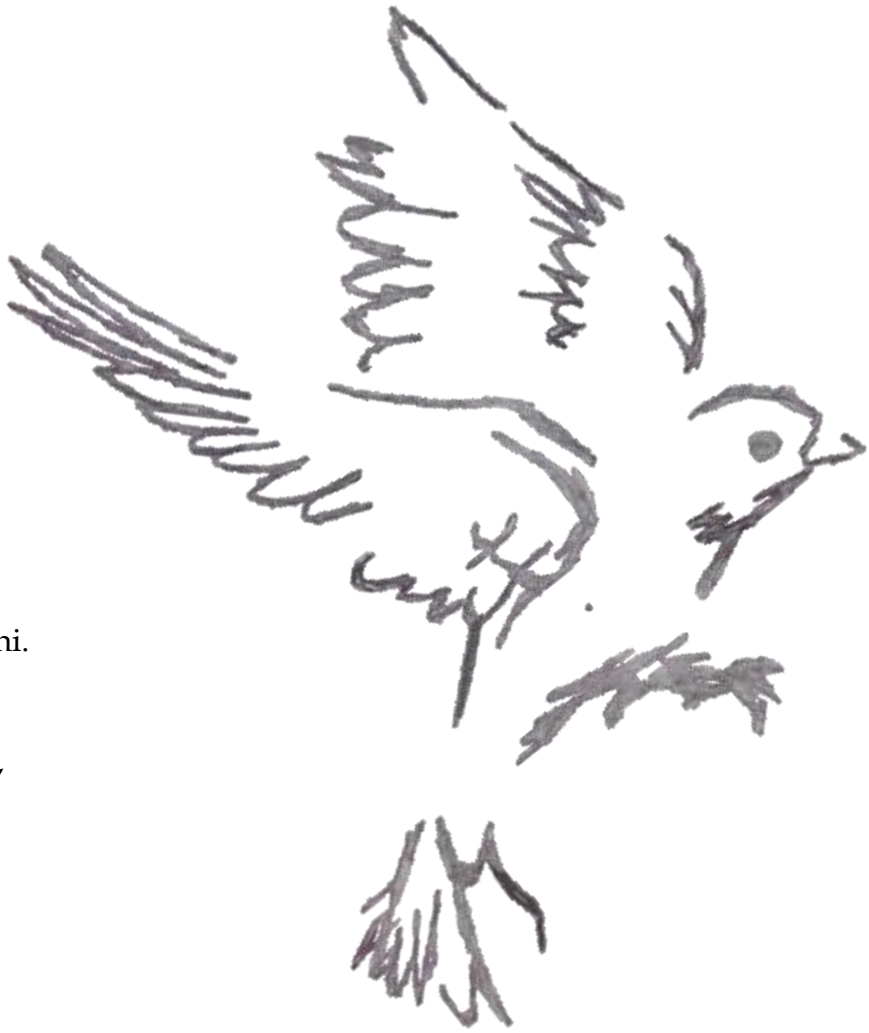
Tikai pašas pastrādāto noziegumu,
Tā vēro pa gabalu,
Naktī tā ielaižas sapņos,
Kurus apziņa pārbur murgos,
Tai atliek dzīvot šaurā neērtībā,
Kā gliemezim plastmasas kārbā,
Tam tālus ceļus nemērot,
Bet dzīvot gribot negribot.

/Alīze/

Rituma vērotājs

Cik spēju es atcerēties,
Te upes krastā esmu bijis es.
Putnu dziesmas klausījies
Un pļavas smilgas skāris.

Reiz skatīju es ko vienureiz,
Atcerēties to nespēju es vairs,
Bet stāvu un gaidu tomēr te,
Alkstot aci vērst vēl otrureiz.

Garām aiztecējušas tās dienas,
Līdz ar' upe izgājusi ceļu savu.
Te smilgas augušas un puvušas,
Un putnu mazuļiem jau savi bērni.

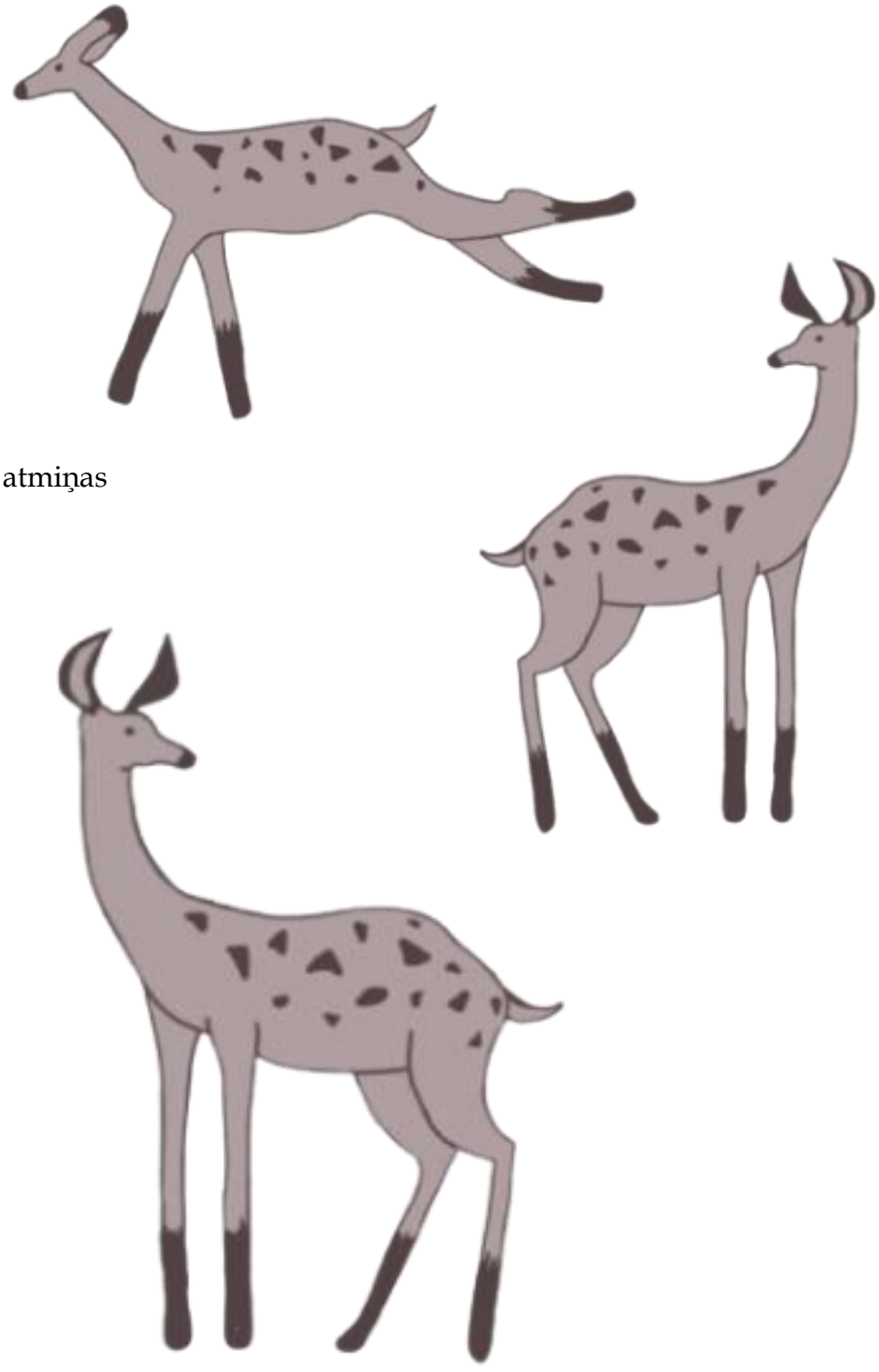
Nez vai atnāks reiz tas, ko gaidu,
Tomēr, lai cik man gribētos
Atkal laikam līdzi skriet,
Neļauj man vairs akmens kājas.

Un aug vaimanas ik dienu,
Bet nav tās vien manas.
Pilda tajās krastu visu
Mana likteņa brāļi.

/Loze/

16.10.2026.

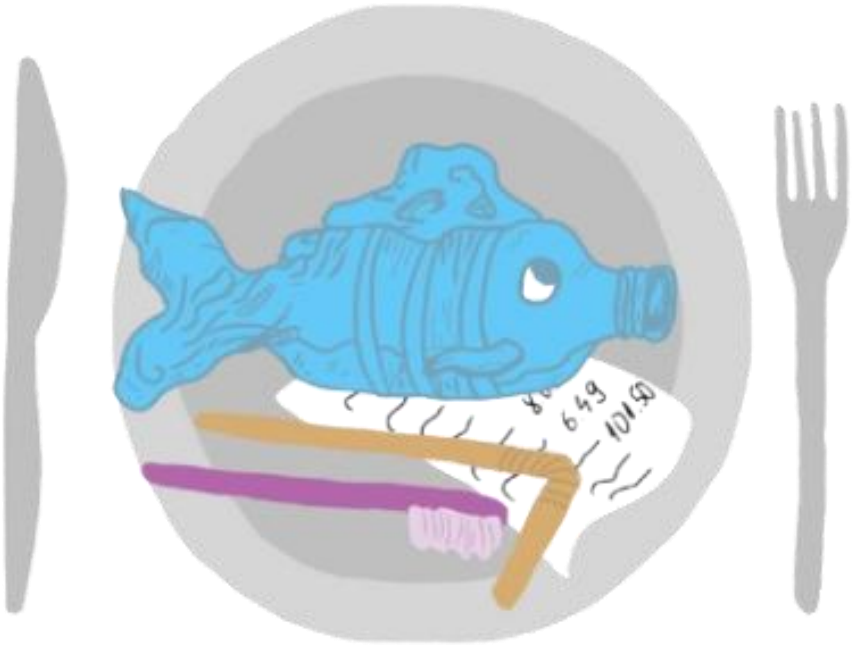
manas atmiņas piespraustas pie sienas
kā detektīva mistērija
esmu savienojusi tās ar
piezīmēm un sarkanu diegu
viss ir vienā neziņā
vienā mistērijā
es stāvu pie sienas
kā stirna mašīnas priekšā
mēģinu un mēģinu
bet nevaru atrast vainīgo
manu uztraukumu sākumu
pie sienas piespraustas manas atmiņas
tās gan švaki redzamas
no viena līdz otram galam
sarkans
manas piespraustās atmiņas
izmukušas manu prātu
stāv uz tiesas galda
/Lūcija/

– EIFORIJAS SĪRUPĀ –

***

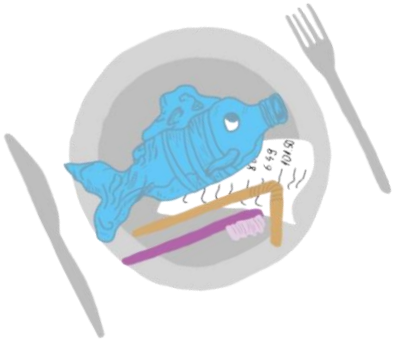
Šodien klētī ir līķi
Ķēķī ir līķi
Šķūnī un saldētavā un mājā ir līķi

No griestiem karājas miesa
Atvilktnēs guļ kauli un cīpslas
Pie sienas pakārtas galvas un ragi

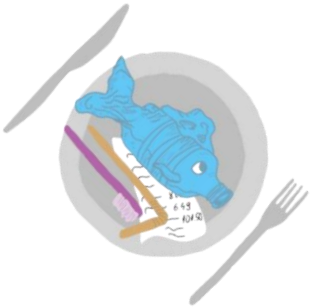
Āda viņiem ir nolobīta
Ķermenis mežā jau sadalīts
Pa daļām mašīnā atvests uz mājām

Vien veļus neņēma līdzi
Tie labāk paliek lai tur
Nē, līdzi nav nevienas dvēseles

Vien asiņu smaka

Šodien vakariņās ir maltā gaļa

Katram bērnam zem trīs gadu vecuma
Dienā jāapēd trīs vienības mikroplastmasas
Plastmasa pārdodas veikalā kapsulās
Bet vislabākā ir dabiski ievāktā plastmasa
Noskrāpēta no tīrākā
Plastmasas maisiņa

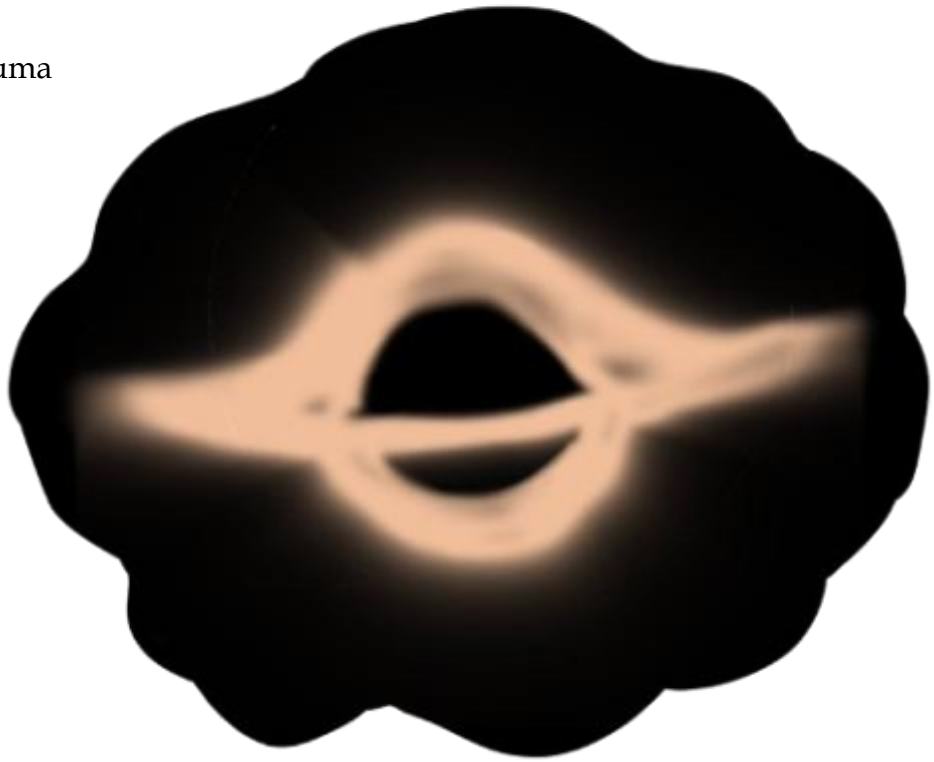

Bērns paaugsies un viņam pašam būs jāmāca
Košļāt, norīt un pārstrādāt plastmasu

– EIFORIJAS SĪRUPĀ –

Viņš to elpos un dzers, un ēdīs, un pīpēs
Bet pirms viņu iemāca kārtīgi plītēt
Pašam ķermenim vispirms ir kārtīgi jāmāca
Uzņemt, uzsūkt un nekad
Nekad nelaist vaļā
Lūdzu iedod man vienu laiku
Man laiku vairs nav nemaz
Lūdzu iedod man vienu tūkstošdaļu
No zemes orbītas garuma
Simtdaļu saules apkārtmēra
Kas redzams no zemes
Stundu pirms saullēkta

Lūdzu iedod vienu gaismas minūti
Bet mēs stāvam tieši pie melnā cauruma
Un laiks ir izstiepts kā košļene
Lūdzu iedod man vienu košļeni
Ja tev nav pārāk žēl
Kaut vai pusīti košļenes
Vai pusīti cīgas
Vai vienu pusīti laika

Lūdzu, man vēl tā nelaika garša
Rūgta
Palikusi mutē

/Ķēms/

“12. e klases radošā čakra ir atvērusies”

Pirmais, ko tu ieraugi, atverot acis, ir Saule.
Pirmais, ko tu jūti, ir vasaras karstā Saule.
Tev blakus ir māte un tēvs.
Tu esi normāls bērns.
Mātei nobirst asara.
Tev ir īss vārds,
Tāpat kā mātei.
Tu esi normāls bērns.
Tu piedzimi no rīta.
Tevi laida mājās.
Tu esi normāls bērns.
Māte tā saka.
Māte tā saka.
Pirmais, ko tu ieraugi, atverot acis, ir Saule.

/L.S./

Tu esi dzīvs, jo neriskē
Bet, kas neriskē
Tas nedzer
Tev jāriskē, lai justu dzīvi

Dzīve ir gaisma
Smiekli un bēdas
Varavīksne dažādos toņos
Tev jāriskē, lai justu dzīvi

Gribi mīlēt?
Būs jāriskē
Tev jāriskē, lai justu dzīvi

Kad riskē un nebaidies, tu sāc just
Riskēt ir bail, bet nejust ir šausmīgāk
Tu esi dzīvs, jo neriskē.

/Sintija Hermane/

Tu esi dzīva, jo tu spēj mīlēt.
Ieraugot mani, viņš aizskrēja prom.
Tev blakus stāv ārsts un tēvs.
Tas notika rudens košumā.

Bija dīvaini, jo tu to neatceries.
Pirmie apciemoja mammas vecāki.
Sākumā tev bija zilas acis.
Tas notika rudens košumā.

Tu gulēji Jūrmalas slimnīcā.
Bezspēks neļāva paņemt tevi rokās.
Tas notika rudens košumā.

Viņš aizskrēja no tevis prom.
To tu neatceries, tikai atceries –
Tu esi dzīva, jo tu spēj mīlēt.

/Ziednese/

Mēs esam dzīvi, jo mums paveicās
Mums jāizdod pirmais kliedziens
Pirmais vēriens ap istabu
Jāapguļas mātes azotē

Mamma bija priekpilna
Paturējusi savu dzīvību
Priecīga, ka kāds debesīs sadzirdējis
Jāapguļas mātes azotē

Tētis ar kameru rokās paģībst
Noģībst uz slimnīcas flīzēm
Jāapguļas mātes azotē

Tas ir agrs rīts
Pavasaris, dzimstības laiks
Mēs esam dzīvi, jo mums paveicās

/Adrians Sarma/

Tu esi dzīvs, jo Tu mīli un Tevi mīl
Tevi mīlēja pirms Tu spēj mīlēt
Miera ielā nemierīgi gaidīta biji
Vien tramvajs aiz loga ātri trauca

Visa Rīga ledū skauta
Visos logos nedaudz pūta
Aizkarus pūta
Vien tramvajs aiz loga ātri trauca

Zaļā krāsa no sienām drūp
Minūtes un stundas roku rokā skrien
Vien tramvajs aiz loga ātri trauca

17. decembris
18:14
Tu esi dzīvs, jo Tu mīli un Tevi mīl

/Amēlija Virsnīte (no dzejoļu cikla "Es laikam rakstu dzeju")/

– EIFORIJAS SĪRUPĀ –

Mēs esam dzīvi, jo ir tik daudz, ko vēl dzīvot,

Vēl tik daudz karstu vasaru,

Vēl tik daudz dienas pirmo

Ķeizargriezienu un bērnu bez vārdiem.

Lai segas un spilvenus sargātu no karstuma,

Zem gultas veļām ir kārta plastmasas.

Radio skan runas par sākušos karu un

Ķeizargriezienu, un bērnu bez vārdiem.

Bērns ar dzelteno ādu zem zilajām gaismām

Guļ zemi dūcošā kastē un vēl neko nezina par

Ķeizargriezienu un bērnu bez vārdiem.

Pa draugam ierunātais neonatalogs (laikam)

Saka, ka viss taču labi un neviens taču nemirst, un

Mēs esam dzīvi, un ir tik daudz, ko vēl dzīvot.

/Kai/

Tu esi dzīva, jo tu esi te

Ar visu balto vannas emalju tev apkārt

Ar visu 16. decembra rīta siltumu

Un tomēr, un tomēr, un tomēr

Ar visu tēta Canon kameras zibspuldzi tev sejā

Ar visu laimi tev apkārt

Ar visu meža zemeņu smaržu tev matos

Un tomēr, un tomēr, un tomēr

Ar visu it kā parastas otrdienas svaru tavos plecos

Ar visu Torņkalna rīta sauli

Un tomēr, un tomēr, un tomēr

Ar visu vecvecmammas adīto cepurīti galviņā

Un manām siltajām rokām tev apkārt

Tu esi dzīva, jo tu esi te

/Amēlija Patmalniece/

Mēs (no dzejoļu cikla “Skudrupūznis”)

Tu esi cilvēkbērns

Viņš ir cilvēkbērns

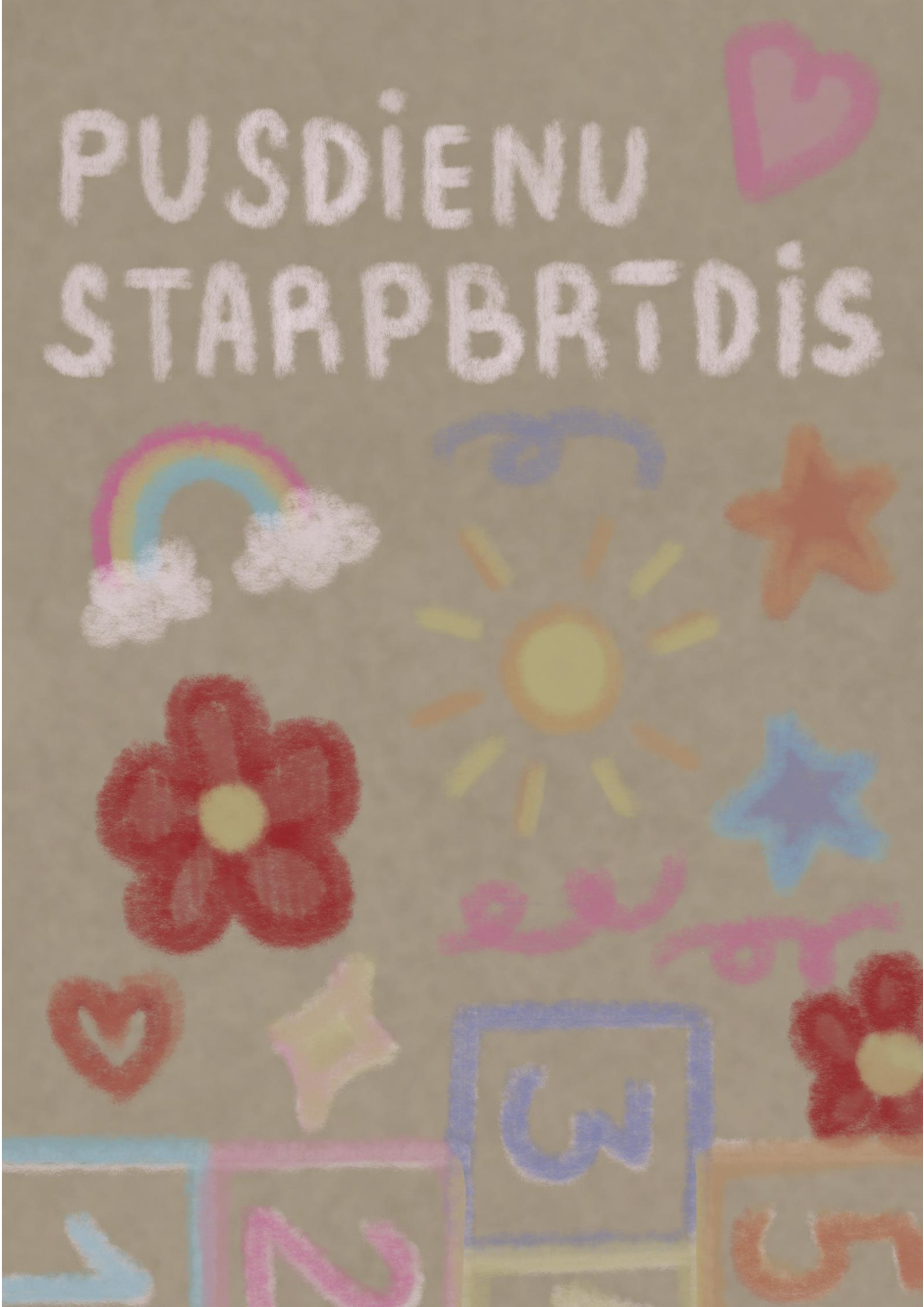
Viņa ir cilvēkbērns

Jūs esat cilvēkbērns

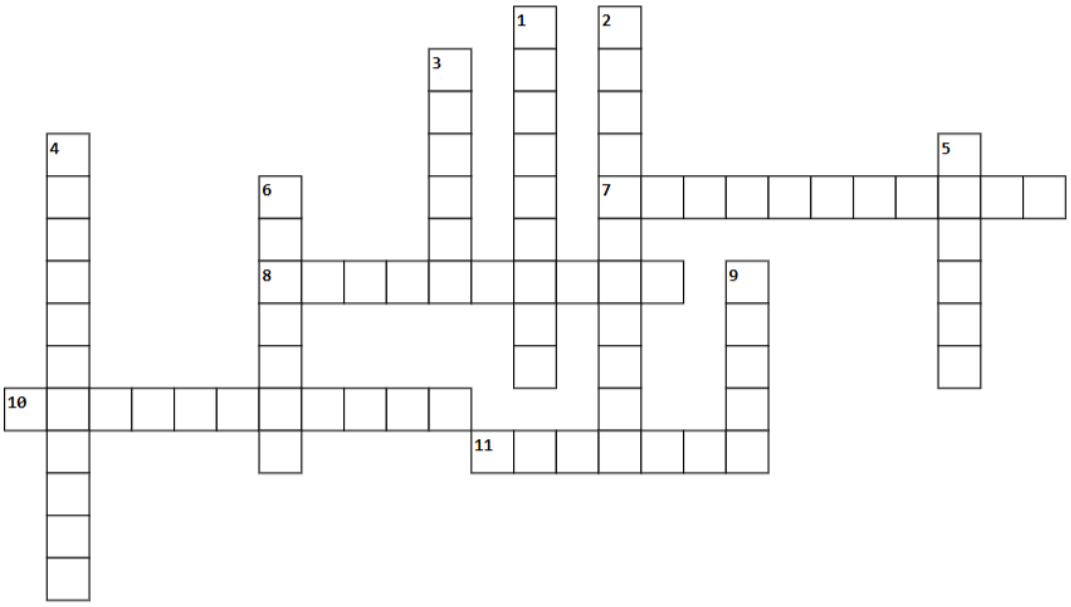
Viņi ir cilvēkbērns

Mēs esam cilvēkzvērs

/Arsenijs Skokovs/

PUSDIENU
STARPBRTDIS

– PUSDIENU STARPBRĪDIS –

Horizontāli:

7. Teātris, kur 1918. gada 18. novembrī proklamēja Latvijas neatkarību.

8.Vienīgā fotogrāfa, kurš paspēja iemūžināt valsts pasludināšanas aktu, uzvārds.

10. Dziesmas "Tik un tā" autors.

11. Pirmais Latvijas ministru prezidents.

Vertikāli:

1. Process, kura laikā putni dodas uz siltākām zemēm.

2. Parādība, kad nakts un diena ir aptuveni vienāda garuma un sākas astronomiskais rudens.

3. Rudens ražas novākšanas svētki.

4. Latvijas Neatkarības kara posms, kurā Latvijas armija cīnījās pret Pāvela Bermonta-Avalova vadītajiem spēkiem.

5. Latvijas varas institūcija, kurai 3. oktobrī notika vēlēšanas.

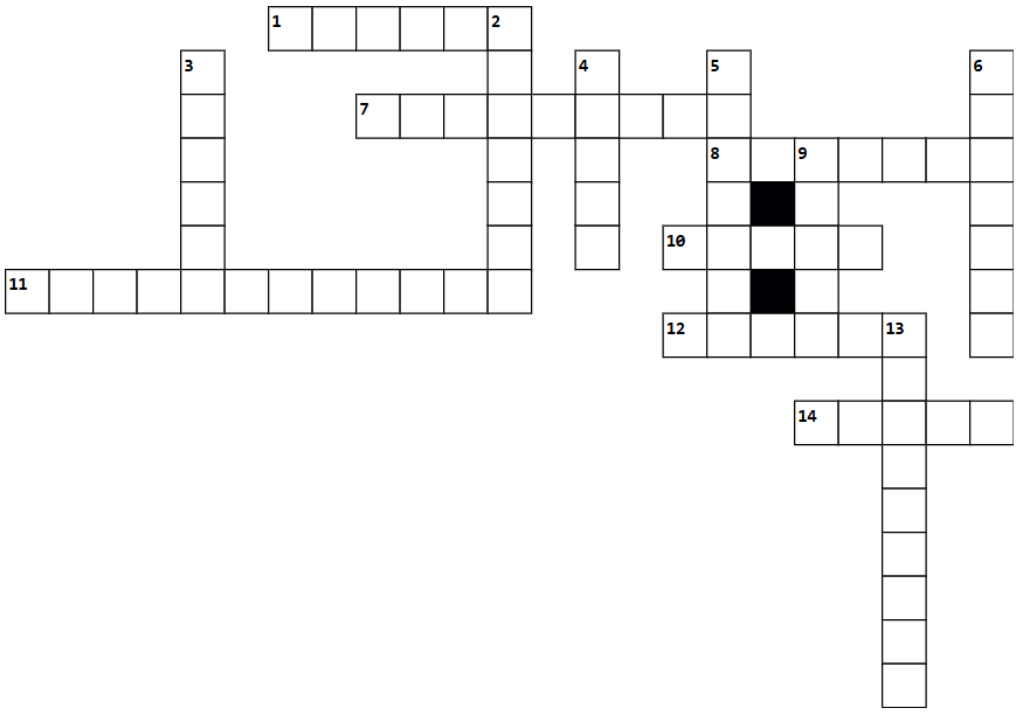
6. Pilsēta, kur 1989. gada 9. novembrī krita vairākus gadus to sadalījušais mūris.

9. Tas, ko skaita rudenī.

/Kārlis Kopštāls 12.b/

- PUSDIENU STARPBRĪDIS -

Horizontāli:

1. Ādažu čipsu zīmols ārzemēs.

7. Vašingtonas štata agrākais nosaukums.

8. Balts iezis, ko bieži izmanto interjerā.

10. "Visa ļaunā sakne".

11. Maza Eiropas valsts, kurai Krievija piedāvāja nopirkt Aļasku, tomēr darījums izgāzās.

12. Borats, Ali Džī, Admirālis Ģenerālis Aladīns un Saša...Koens.

14. Koks, no kura iegūst tāsi.

Vertikāli:

2. Pasaku tēls, līdzīgs fejai.

3. Kurā pusē ir krūzes osa?

4. Stīva Džobsa auglis.

5. No šejienes nāk īstais šampanietis.

6. Senāk grāmata.

9. Informācijas tālraides sistēma, kas izmanto garos viļņus.

13. Edvarta Virzas reālisma stila darbs.

/Renārs Spriņģis 12.b/

Sudoku

Aizpildi tukšos lauciņus ar skaitļiem 1 - 9 tā, lai tie neatkārtotos vienā līnijā vertikāli un horizontāli, kā arī tā, lai tie neatrastos vienā 3x3 kvadrātā. Veiksmi!

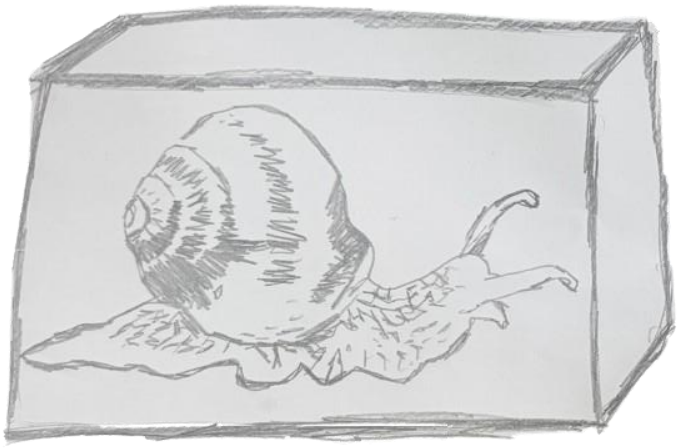
		1		4	7	3	2	9
	2							5
		5		1				4
	3	8	7				4	2
7	5	4	9			8	6	
2							9	
				7				
	4			3	8	2		
1	7			5	9			8

/Jana Kote 11.c/

– PUSDIENU STARPBRĪDIS –

	5			2				1
9		6	8	4			2	
7		2	1			5	9	
			6		3	7		
1			5		4			3
	3	9				8		
	4	7			2	1	5	
8	6				7	9		
2		1	3		8	4		6

/Madara Mičule 10.c/

Nanogramma

Nonogramma ir loģiska spēle, kurā jāaizpilda rūtiņas, lai atklātu attēlu. Spēles laukums ir sadalīts mazos kvadrātos. Katrā rindā un kolonnā ir cipari, kas norāda, cik daudz aizpildītu rūtiņu ir jābūt rindā vai kolonnā. Lai atrisinātu mīklu, jāizmanto loģika, lai noteiktu, kuras rūtiņas ir jāaizpilda un kuras jāatstāj tukšas. Kad visas rūtiņas ir pareizi aizpildītas, parādās attēls. Nonogramma ir laba spēle, lai trenētu loģisko domāšanu un pacietību. Lai izdodas!

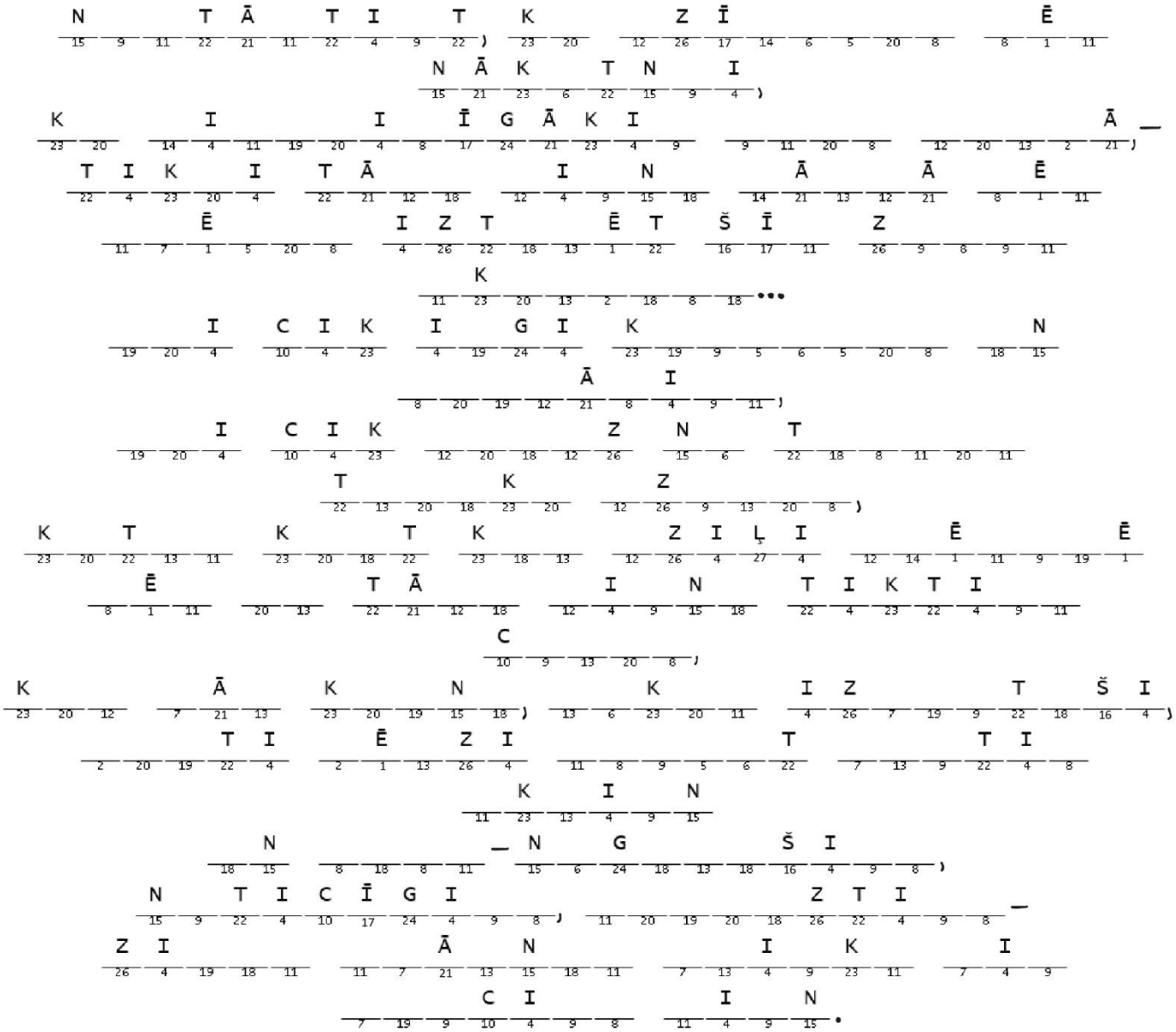
				4	6	6	7	6	5	5	4	7	7	7	7	4	5	5	6	7	6	6	4
		4	4																				
		5	5																				
6	1	1	6																				
	7	4	7																				
			18																				
			18																				
			14																				
			8																				
			4																				
			2																				

/Sanija Račko 12.b/

Kriptogramma

Kriptogramma ir slepens teksts, kurā katrs burts aizstāts ar ciparu. Tavs uzdevums ir atšifrēt tekstu, atklājot, kāds burts slēpjas aiz katra cipara. Lai veicas!
(Ieteikums - blakus pieraksti katra burta apzīmēto ciparu, lai vieglāk sekot līdzi!)
Slepenā teksta autore - Ārija Elksne.

/Katrīna Grīnfīlde 12.b/

Atslēgas

Savieno dotos burtus tā, lai izveidotos vārdi, kas atbilst vienojošajai tematikai, kuru varēsi noteikt pēc dotās atslēgas un pēc tās nosakāmā atslēgvārda. Šis vārds parasti ir visgarākais un stiepjas no viena režģa gala līdz pretējam. Ievēro, ka ikkatrs burts tiek izmantots un ietilpst tikai viena vārda sastāvā! Vārda veidošanai nav noteikta virziena, tas nozīmē, ka bieži vien vārdi būs izvietojušies krustu šķērsu. Lai veicas!

Atslēga: šim lipīgajam produktam ir daudz dažādu garšu, kā...!

I	Ķ	I	R	Š	U
U	E	Ā	U	S	E
Ņ	V	B	O	L	N
V	E	Ā	R	L	E
A	U	J	Ī	K	Ū
S	M	L	U	B	R
P	E	S	Ņ	E	M
A	Ī	N	U	Z	E

/Renārs Spriņģis 12.b/

– PUSDIENU STARPBRĪDIS –

Spotify playliste

Lai cīņā pret rudens nogurumu tomēr uzvarētu Tu, nevis rudens, L'avīzes komanda Tev ir sagatavojusi veselu pleilisti ar dziesmām. Klausies, pasmaidi un varbūt padomā par prokrastinācijas beigšanu :)

